

NOWA

RZECZPOSPOLITA

Tajemnica rozmowy w hotelu „Imperial“

Pod groźbą schizmy

ugiął się Kardynał Innitzer przed Hitlerem

(Od własnego korespondenta „Nowej Rzeczpospolitej“)

ZURYCH, 5.5. Wchłonięcie Austrii przez Rzeszę, specjalnie zaś los austriackich katolików i stanowisko kardynała Innitzera nie przestają zajmować opinii tutejszych kół katolickich.

Sprawozdawca Wasz miał sposobność przeprowadzenia rozmowy, z jednym z najwybitniejszych przedstawicieli tutejszego duchowieństwa, przybyłym niedawno z Rzymu.

— Czy może mi Wasza Przewielebność wyjaśnić istotne motywy słynnej deklaracji duchowieństwa austriackiego, która zaskoczyła nie tylko katolików, ale opinie całej Europy?

— Proszę pana — odparł mój rozmówca — sprawa deklaracji kardynała Innitzera i biskupów austriackich ma swoją historię nie pozbawioną momen-

tów wręcz dramatycznych. Kulisy tej sprawy, jakie ujawnione zostały podczas bytności kardynała w Rzymie, są na ogół nieznane i stąd powstają zbyt pochopne nieraz sądy.

Kancierz katolików

Należy sobie uprzytomnić, że cała ludność katolicka Austrii—

związała swe losy z osobą kanclerza Schuschnigga. Nie wchodzi w to, czy był on osobą odpowiedzialną do włożenia mu na barki tak wielkiego ciężaru. Faktem jest, że tak było.

— Czy Wasza Przewielebność chce przez to powiedzieć, że upadek Schuschnigga spowodował wydanie katolików au-

striackich na łaskę i niełaskę Hitlera? Że kler austriacki nie posiadał żadnych środków obrony poza osobą b. kanclerza?

— Nie. To byłoby powiedziane zbyt wiele. Duchowieństwo Austrii miało w ręku broń o wiele potężniejszą: bezwzględne oddanie ludności katolickiej sprawie Kościoła, i bezgranicz-

na ufność ludu do swych biskupów.

W tym leżała siła kardynała Innitzera.

Tajemnica biskupów

Uprzytomnijmy sobie przebieg wypadków: 11 marca armia niemiecka wkroczyła do Austrii. 12 marca, późniejszy „Gauler“ Buerckel złożył wizytę kardynałowi Innitzerowi. 13-go marca, w niedzielę, Hitler przybył do Wiednia i przyjął kardynała na dłuższej rozmowie.

Zważywszy, że deklaracje podpisał duchowni tak znani ze swych niezłomnych, antihitlerowskich przekonań, jak arcybiskup Salzburga Waitz i biskup Linzu Gfoelner — uderzyć musi każdego niezwykle szybka zmiana poglądów tych duchownych.

— Istotnie, jest to, co najmniej bardzo dziwne.

— Prawda? I tym dziwniejsze, że nikt na to dotąd nie zwrócił uwagi.

— Czy Wasza Przewielebność przypuszcza, że duchownych tych zmuszono do podpisania owego orędzia?

Pod groźbą schizmy

— Nie przypuszczam — wiem a raczej wiemy na pewno, że duchowni ugięli się przed najstraszniejszą dla katolika groźbą — groźbą schizmy.

(Dokończenie na str. 2-ej).

„Król” Kwiek nie przebiera w środkach
Rewolucja w cygańskim obozie
zdławiona przez sprytnego władcę

Donosiliśmy niedawno o rebelii w obozie cygańskim. Przewodził jej Antoni Dąbrowski, z którym współdziałali dawni „monarchowie” cygańscy Wasył i Michał Kwiekowie. Ale okazało się, że „król” Janusz Kwiek nie jest wcale głupszy od innych dyktatorów europejskich. Postanowił on przeciwko pokonać i kandydata na tron cygański obalić. Udało mu się to w zupełności i w obozie cygańskim panuje w tej chwili wielki entuzjazm w stosunku do „króla” Janusza.

Janusz Kwiek przede wszystkim postanowił utracić Antoniego Dąbrowskiego w oczach władz polskich. Sporządził spis wszystkich wiadomych i niewiadomych grzechów Dąbrowskiego wobec prawa i złożył władzom administracyjnym, prosząc o aresztowanie go, bowiem nie odpokutował jeszcze za niektóre przestępstwa. Wyjaśniło się przy tym, że Cyganowi można zawsze dowiedzieć jakiegoś większego przestępstwa, jeśli zna się tajemnice obozów cygańskich. A któż je może znać lepiej niż sam „król”?

Usunąwszy w ten sposób przeciwnika na czas, potrzebny do obalenia rewolty, Janusz Kwiek wezwał radę cygańską i „dowiodł” dokumentami, że Antoni Dąbrowski nie jest wcale rasywym Cyganem. Matka jego pochodziła z Warszawy i jakimś tajemniczym sposobem, dotychczas nieznanym, dostała się do obozu cygańskiego. Gdy wyrosła na dorodną pannę, ożenił się z nią niejaki Dąbrowski, który aczkolwiek był Cyganem, to jednak także pochodzenie jego jest wato-

pliwe, bowiem pochodził z gminy Kuflew, w której żaden Cygan się nie urodził. Sam zresztą kandydat do tronu Antoni Dąbrowski był w młodości

zwykłym złodziejem i kradł kury w okolicach Warszawy.

Tak skompromitowany Dąbrowski (Dokończenie na str. 2-ej)

„Czerwona cerkiew” — we krwi
Metropolici i biskupi sowieccy
przed trybunałem GPU

LONDYN, 5.5. (tel. w.). Według doniesień z Moskwy, w Sowietach rozpoczęła się nowa fala prześladowań duchownych prawosławnych.

Poza aresztowanymi niedawno 200 duchownymi w ostatnich kilku dniach osadzeni zostali w aresztach GPU: metropolita Leningradu Geroniskij, biskup Wierskij, metropolita Niżnego Nowogrodu — Bojarski, oraz biskupi: Tuberozow i Klonskij. Oprócz nich aresztowano około 50 niższych duchownych.

W ten sposób nawiązytniejsi przedstawiciele „czerwonej cerkwi” zostali uwięzieni.

Wszystkim im zarzuca się szpiegostwo, kontakty z wywiadami państw ościennych, fotografowanie obiektów wojskowych, modły o rychłą śmierć dla Stalina i propagandę sabotażu przemysłowego.

Rozprawy przeciw aresztowanym duchownym toczą się

nie przed sądami państwowymi, lecz przed tajnymi trybunałami GPU, które do tej pory skazały większość aresztowanych na 20-letnie ciężkie roboty na wyspach Solowieckich bądź w obozach koncentracyjnych. Sześciu duchownych w Smoleńsku zostało po rozprawie rozstrzelanych.

Pełne potwierdzenie informacji „Nowej Rzeczpospolitej”
Bezpieczeństwo Czechosłowacji
w zamian za Kolonie

Telefonem od własnego korespondenta.

PARYŻ, 5.5. Havas donosi z Rzymu, że Czechosłowacji nie groziłoby niebezpieczeństwo, gdyby Niemcom udało się na porządek dzienny obrad rzymskich wprowadzić sprawę kolonii i uzyskać w tej mierze wi-

zące zapewnienia. (A.)

Wiadomość powyższa stanowi pełne potwierdzenie depeszy własnej „Nowej Rzeczpospolitej” z Londynu podanej w dn. 3 bm. na str. 1 pt. „Kolonie za Sudety”.

Hr. Wielopolski sprzedaje majątki
aby bronić swe żony w Niemczech

Na żądanie hr. Wielopolskiego, którego żona znajduje się od roku w więzieniu berlińskim w Moabie pod zarzutem szpiegostwa odbędzie się w przyszłym tygodniu licytacja majątku ziemskiego pod Radomiem.

Na majątku tym hr. Wielopolski miał hipotekę w wysokości 60.000 zł i uzyskał ostatnio wyrok sądowy.

Pieniądze uzyskane z licytacji przeznaczył hr. Wielopolski na obronę żony swej przed sądem niemieckim.

TABELA WYSCIGOWA
na str 9-mejJasno i otwarcie
o ducha armii

(w) Na ostatniej rewii majowej w Sowietach wszystkie oddziały wojskowe wystąpiły bez ostrych naboju. Specjalni komisarze, delegowani do pułków, mieli polecenie dopilnowania, aby wydany w tej mierze rozkaz był ściśle wykonany. Odbłyły się też bardzo skrupulatne rewizje żołnierzy i oficerów, wyruszających na rewie.

Widzimy więc, że władze sowieckie nie mają zaufania do własnej armii. Powstaje pytanie, co warto jest takie wojsko, któremu nie można dawać broni do ręki, bo nie wiadomo, jaki z niej użytek zrobi? Czyż można się oprzeć na takim wojsku w razie wojny, w momentach decydujących dla narodu, gdy tylko zbiorowy wysiłek powszechny każdego bez wyjątku może zapewnić zwycięstwo?

Wie o tym dobrze Stalin i boi się rzucić wszystkiego na szalę. Lęka się ryzyka wojny, bo zdaje sobie sprawę, że sztucznie wznieśiona budowa gmachu totalnego, może runąć mu na głowę przy pierwszej poważniejszej próbie.

Jest to zresztą w mniejszym lub większym stopniu tragedią wszystkich rządów totalnych, które są oparte nie na niewzruszonym fundamencie powszechnego zaufania, lecz na przemocy i sile fizycznej. W pierwszym rządzie muszą one dbać o siłę zbrojną, w której wyraża się właściwy sens ich istnienia. A z drugiej strony fatalności losu skazani są na to, że własnymi rękami burzą własne dzieło.

Instynkt samozachowawczy nakazuje im postawić tę siłę zbrojną w takie warunki, by była posłusz-

nym narzędziem na każde ich skierowanie, by nie ośmieliła się nigdy pójść przeciwko nim. Otaczanie zaś armii tego rodzaju opieką i kontrolą rozkłada ją duchowo. Wprowadzenie szpiegostwa w szeregi wojskowe, demoralizuje je moralnie i osłabia.

W dzisiejszych czasach armii narodowych, składających się ze wszystkich warstw społecznych, tylko takie armie są silne, które są istotnie zespolone duchowo z narodem. Armia przeciwieństwo to naród.

któremu się daje broń do ręki. Prowadzić armię do boju, nie mając za sobą opinii publicznej, nie potrafi najgenialniejszy wódz.

O sile armii nie stanowią bynajmniej tylko środki techniczne. Najważniejszą rzeczą i tu, jak i wszędzie, jest człowiek. Jego siła woli, jego napięcie duchowe, jest tym czynnikiem, który decyduje ostatecznie.

Kto pragnie mieć dobrą armię, musi posiadać za sobą zwiartą opinię całego kraju.

Pod groźbą schizmy

(Dokończenie ze str. 1-ej)

Dziś można o tym mówić otwarcie. Niech pan się dowie, że dnia 12 marca, bezpośrednio po wkroczeniu wojsk niemieckich do Wiednia, kardynał Innitzer został zawiadomiony, że wobec nieugiętego stanowiska kleru w sprawie Anschlussu — hitlerowcy austriacy przygotowują rozłam w Kościele katolickim, wysuwając koncepcję stworzenia kościoła narodowego i nawrócenia do przedwojennego hasła wszechniemców — „Los von Rom!“ („Precz z Rzymem!“).

„Gauleiter“ Buerckel zaprasza...

„Gauleiter“ Buerckel podczas wizyty, złożonej kardynałowi Innitzerowi, oświadczył z naciśnięciem, że kanclerz Hitler gotów jest przyjąć kardynała o każdej porze dnia i nocy podczas swego pobytu w Wiedniu, że kardynał powinien się na tę rozmowę udać choćby ze względu na dobro katolików austriackich.

Biuletyny prasowe podały treść rozmowy...

— Podały tylko część rozmowy — sprostował mój rozmówca — rozmowa bowiem miała przebieg nieco inny i dla omawianej przez nas sprawy zasadniczy.

Rozmowa w hotelu „Imperial“

Kanclerz Hitler podkreślając, że do tej pory jest katolikiem — zwrócił uwagę kardynała na to, że nigdy nie walczył z Kościołem jako takim, a jedynie zwalczał go jako organizację polityczną.

Kanclerz przyznał, że stosunki między duchowieństwem a partią narodowo - socjalistyczną w Rzeszy ułożyły się wręcz fatalnie, że wypadki rozwinęły się ostrzej i poszły dalej niżby on sobie mógł życzyć, że wiele z tych rzeczy mimo najszerszych chęci już się nie da odrobić.

— W ręku Waszej Eminencji i podległego mu duchowieństwa leży możliwość oszczędzenia katolikom Austrii podobnego losu — dodał kanclerz. — Ma po temu Wasza Eminencja w tej chwili jedyną okazję. Okazja ta może się już nie powtórzyć.

Cień Trzeciej Rzeszy

— Leczą, czyż kardynał Innitzer nie zdawał sobie sprawy, że jego deklaracja więcej może nawet wyrządzić szkody katolikom, nie tylko już w samej Austrii, niż jego odmowa?

Dostojnik kościelny rozłożył ręce.

— Pamiętajmy — rzekł — że niezwykle łatwo jest coś krytykować ex post. Historia osądza i ważyć czyny współczesnych, może zarzucić kardynałowi Innitzerowi karygodną słabość. Znajdą się może uczeni, którzy z dokumentami w ręku dowiodą, iż właśnie stanowczy opór, niezłomne potępienie „Anschlussu“, były tą właściwą drogą do której należało kroczyć.

Ale z drugiej strony, wejśćmy w położenie człowieka, który dźwigając na barkach odpowiedzialność za losy milionów, zostaje postawiony wobec groźby schizmy, groźby małej wszelkie nozory prawdy i to prawdy realizowanej z nawiązką w Trzeciej Rzeszy.

Dodajmy, że człowiek ten, jak zresztą cała katolicka Austria, był wręcz zdruzgotany brutalną aneksją swego kraju, której nikt się nie spodziewał i nie mógł oczekiwać.

— Pozostaje mi wobec tego

spytać Waszą Przewielebność czy czyn kardynała wydał pozytywne rezultaty, czy ofiara nie poszła na marne.

Duchowny uśmiechnął się z goryczą.

— Niestety. W tej chwili na terytorium Austrii, acz w mniejszym niż w Niemczech zakresie, i w powolniejszym tempie — wprowadzane są jednak wszystkie zarządzenia antykatolickie z Trzeciej Rzeszy.

Oszukany kardynał

— Wniosek stąd, że kardynał został, mówiąc delikatnie, wprowadzony świadomie w błąd?

— Został, mówiąc krótko, oszukany. Cierpi już dziś za ugięcie się przed szantażem, podobnie jak Schuschnigg cierpi dzisiaj za ustąpienie przed szantażem w Berchtesgaden.

Po zgonie

śp. Aleksandra Świętochowskiego

Do rodziny śp. Aleksandra Świętochowskiego napływają ciągle jeszcze kondolencje.

Poniżej cytujemy list, zawierający ciekawe szczegóły historyczne, jaki przysłał gen. Władysław Sikorski p. Ryszardowi Świętochowskiemu, synowi zmarłego, wielkiego pisarza:

Warszawa, 26.4.1938

Drogi!

Znasz mój stosunek osobisty do Twego wielkiego a zmarłego niestety Ojca. Datuje się on od owej chwili pamiętnej, w której nawiązałem z Nim kontakt jako przywódca młodzieży i prezes Bratniej Pomocy Słuch. Po litechniki lwowskiej. Jego tak bardzo przyjaźń odnoszenie się do mnie ugruntuwała bitwa pod Warszawą w 1920 roku. Gołotczyzna znalazła się wtedy w ogniu walk, które ze zmiennym w tym miejscu sześcieniem toczyły oddziały dowodzone przeze mnie armii.

Śp. Ojciec Twój, ogarnięty i nekany bezlitośnie przez bolszewików przebywał w ich mocy przeszło tydzień. Aż przyniesliśmy Mu wyzwolenie. O takich chwilach nie zapomina się nigdy.

Ze śp. A. Świętochowskim po zostawałem w kontakcie ideowym do ostatnich niemal chwil. Byłem stale pod urokiem tego potężnego geniuszu rasy i głoszonego przez Niego z żarliwością młodzieńczą hasła. Wyrastała na ich tle Polska wolna, rzadna i sprawiedliwa, Polska naprawdę silna, która stanie naprzeciw potężnej mocy z chwili, gdy zerwane zostaną za słony, przesłaniające nam rzeczywistość dzisiejsza.

Wiem, jak odczuwasz boleśnię tę stratę niepowetowaną dla nas wszystkich. Cóż Ci więc na pisać mogę w tej chwili. Chyba to, że pozostaniemy w czynach wierni ideom, głoszonym przez Twego Ojca. Będzie to hołd na leżny Zmarłemu, który jako wspinał się słowiański królował polskiej literaturze i publicystyce naszego wieku.

Żona moja przyłącza się całym sercem do tych słów, oddając część najcenniejszą pamięci nieugiętego Samotnika.

Uścisk dłoni serdeczny i przyjazny łączę

oddany

Sikorski

Prócz tego listy i depesze kondolencyjne nadeszły: b. marszałek senatu Wojciech Trąpczyński, gen. Kaz. Sosnkowski, prof. Stanisław Stronicki, mec. Borzęccy, prof. L. W. Biegeleisen, prof. St. Glaserowie z córka, dr B. Elmer, gen. Gruber. Redakcja „Gazety Grudziądzkiej“ i „Gońca Nad

Niech mi pan wierzy, że moralne samopoczucie jest więcej niż przygnębiające, świadomość zbyt bolesna. Błąd popełniony mści się aż nazbyt ciężko — zakończył rozmowę duchowny. (H.)

Święcone w Stronnictwie Pracy Przemówienie przedstawicieli Str. Ludowego

Dnia 1 maja br. w lokalu Stronnictwa Pracy w Krakowie odbyło się tradycyjne „święcone“, w którym wzięło udział około 250 osób, na które przybyli również przedstawiciele Stron. Ludowego w osobach mec. dra Grodzkiego oraz dra Zapalowicza.

Po poświęceniu darów i uroczystym przemówieniu O. Hieronima, re-

marzyć już nie mógł o objęciu tronu cygańskiego. Ale Janusz Kwiek postanowił raz na zawsze zamknąć drogę wszelkim innym osobnikom do tronu i ogłosił plebiscyt.

Kto był za Januszem miał głosować podniesieniem ręki do góry z otwartą

formatą, przemawiali: Br. Kuśnierz, prezes Zarządu Wojewódzkiego, oraz przedstawiciele S. L.: pp. dr Grodzki i Zapalowicz, którzy nawoływali do zacieśnienia współpracy między Stronnictwem Pracy i PSL.

Dr Grodzki w gorącym przemówieniu podniósł, że wyrazem ideologii Stronnictwa Ludowego są sztandary zielone, nie zaś czerwone, które nadają się już tylko do muzeów jako reminiscencje dawnej przeszłości.

„Chcemy — mówił — widzieć Stronnictwo Pracy obok chłopów polskiego jako wyrazicieli opinii publicznej, która wskazuje drogi do zwycięstwa zasad sprawiedliwości społecznej. Chłop nie dąży do opanowania stanowisk, ale chce być szanowany jako wolny obywatel wolnej, katolickiej i ludowej ojczyzny“.

Dr Zapalowicz podkreślił dążności polskiego patriotycznego chłopca do uzyskania miejsca w państwie odpowiadającego godności człowieka. Przemówienia te przyjęli zebrani nie milknącymi oklaskami.

Następnie przemawiali pp. ppłk. Dzieni-Dąbrowa, Gesing, Dolewka, kap. Stawarz, sędzina Kuncowa, im. koła pań, b. sen. Adelman, Zydrón i Pacułt.

Podróżuj LOTEM

Zwiększenie kontroli na publicznych drogach

W związku z rozpoczęciem letniego sezonu policja drogowa podjęła wzmoczone inspekcje na szosach podwarszawskich na terenie woj. warszawskiego.

W niedziele nie wolno piec chleba

Izba karna sądu najwyższego ogłosiła zasadnicze orzeczenie dotyczące zakazu pracy w zakładach piekarskich w dni świąteczne.

Wynikła kwestia, czy do odpowiedzialności karnej może być pociągnięty piekarz, prowadzący wypiek w święta bez pomocy osób postronnych.

Sąd najwyższy stanął na stanowisku, że wypiek pieczywa w piekarniach, wykonany w niedzielę, lub w dzień świąteczny, przez właściciela piekarni, lub członka jego rodziny, nawet bez pomocy pracowników najemnych, stanowi obrazę przepisów, zawartych w ustawie o czasie pracy w przemyśle i handlu.

HOLLYWOOD
HOZA 29
TANGO
NOTTURNO
(k 2)

KOMETA CHŁODNA 49
CZAR
CYGANERII
rewia
(k 3)

COLOSSEUM poc. 3, 5, 7
MOCNI
LUDZIE
(k 6)

CASINO poc. 3, 5, 7
dłubowały sukces
PRZYGODA **PARYZEM**
The Great Garrick
BRIAN AHERN
OLIVIA DE HAVILLAND
(k 5)
W rolach głównych
Zis 11, 3 30 poranek i ułgów

Rewolucja w cygańskim obozie

(Dokończenie ze str. 1-ej)

dłonia, kto za Dąbrowskim — podniesieniem w górę pięści. Miało to jednocześnie symbolizować, że Janusz jest za faszyzmem, Dąbrowski za bolszewizmem. Oczywiście głosowanie wypadło tak, jak sobie życzył Janusz. Podczas głosowania w poszczególnych taborach cygańskich nie podniosła się w górę ani jedna pięść. A byli „królowie“ Wasyl i Michał wyrzekli się Dąbrowskiego publicznie i głosowali za Januszem.

Nawiasem dodać należy, że kilku bliskich kompanów Dąbrowskiego, co do których zachodziła obawa, że nie cofną się przed niczym, zostało również aresztowanych, bowiem „król“ dowiódł, że w ostatnich czasach dokonali kilku kradzieży koni, co władca cyganów potępia w całej rozciągłości. Przy tym Janusz Kwiek oświadcza, że nieprawdą jest, jakoby ścigał podatki wprost przeciwnie, z własnej szkatuły wspomaga biednych swych poddanych. Nie dowiedzieliśmy się tylko, z jakiego źródła wpływają fundusze do „królewskiej“ szkatuły. Przy sposobności wypada zaznaczyć, że w Polsce mieszka, a raczej wędruje się 48.000 cyganów.

Linia lotnicza Warszawa - Budapeszt

BUDAPESZT, 5. 5. W wyniku rozmów między przedstawicielami czeskiego i węgierskiego lotnictwa cywilnego, które toczyły się od kilku dni w Budapeszcie zawarto umowę, umożliwiającą stworzenie nowej linii lotniczej, łączącej Węgry bezpośrednio z Warszawą a pośrednio z krajami bałtyckimi.

Kapelusze na każdą porę
J. Modkowsky
PL3 Krzyży 18. Marszałkowska 97

Nowinki teatralne

Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że z nowym sezonem teatralnym, tzn. od września br., Gdynia otrzyma swój własny teatr. Dotychczas obsługiwał ją, podobnie jak i inne miasta pomorskie, Teatr Ziemi Pomorskiej z Torunia. Obsługa ta jednak była, jak utrzymuje społeczeństwo gdyńskie, zupełnie niedostateczna.

Obecnie, staraniem władz i społeczeństwa gdyńskiego ma powstać tam osobny teatr. W kołach artystycznych Warszawy mówią, że ze względu na specjalny, do pewnego stopnia reprezentacyjny, charakter placówki teatralnej w Gdyni, dyrekcję teatru nad polskim morzem objąć ma Karol Borowski, jeden z najlepszych reżyserów polskich.

DZIŚ W KAUKASKIEJ

rendez-vous przy
WINIE I KOLACJI
Dolne salony Filharmonii Jasna 5
(t 1)

ROMA P. 5, 7
ZA CUDZE
WINY
(k 9)
W przerwach koncert

CENY FILHARMONIA
Pocz. 3, 5, 7
OT. 75
KSIAŻE
X
Zł. 1.-
(k 10)

SFINKS Senatorska 2-
pocz. 3, 5, 7
Nasze ceny: 75 gr. 1 zł.
HURAGAN
(k 11)

Przyjęcie siedemkroć droższe od koronacji króla Anglii Hitler — kosztowny gość

20 tys. ecy policjantów, pancerny wagon i próbowanie potraw (Telefonem od własnego korespondenta)

PARYŻ 5.5. W ciągu całego tygodnia świat będzie prawdopodobnie zaabsorbowany paradnym przyjęciem Hitlera we Włoszech. NIE BYŁO JEŚCZE W DZIEJACH UROCZYSTOŚCI — powiedzmy — TAK KOSZTOWNEJ. Dzienniki angielskie obliczają koszty NA 3/4 MILIONA FUNTÓW, czyli OKOŁO SIEDMIU RAZY WIĘCEJ, NIŻ KOSZTOWAŁA KORONACJA KRÓLA ANGIELSKIEGO.

Bezpieczeństwo osobiste kanclerza Niemiec zostało również należycie zorganizowane. WAGON WIOZĄCY HITLERA OPANCERZONY JEST JAK OKRĘT WOJENNY. W stalowych ścianach mieszczą się okratowania okienne. Żadna bomba nie byłaby w stanie uszkodzić tego wozu.

DZIESIĘĆ TYSIĘCY POLICJANTÓW „GESTAPO“ I TAKŻE ILOŚĆ POLICJI WŁOSKIEJ „OVRA“ OBSADZIŁO WSZYSTKIE DOMY, OKNA, BRAMY, DACHY I ULICE, KTÓRYMI BĘDZIE PRZEJEŻDŻAŁ HITLER.

Cały orszak składa się prawie wyłącznie z uniformów. Nawet dziennikarze przywdzieją szarą liberię. Jedynym elementem cywilnym będą policjanci. Wreszcie, JAK ZA CZASÓW LUKRECJI BORGIA, HITLER BĘDZIE SPOŻYWAŁ POTRAWY PRZYGOTOWANE PRZEZ JEGO OSOBISTEGO KUCHARZĄ I PODAWANE PRZEZ JEGO SŁUŻBĘ Z BERCHTESGADEN.

Pomimo tak kosztownej i poprostu fantastycznej inscenizacji przyjęcia LUDNOŚĆ WŁOSKA DALEKA JEST OD UPOJENIA.

Korespondent „Paris Soir“ notuje nie tylko wstrząsliwość, lecz i nieobecność kilku ugrupowań faszystowskich, np. studentów. Widocznym jest dla każdego, że pomimo wysiłków Mussoliniego szerokie masy włoskie nie przetrwały jeszcze „Anschlussu“ i nie pogodziły się z nim. Będzie to oczywiście miało wpływ i na rozmowy polityczne.

Co do tych ostatnich nie wiele jeszcze wiadomo. — Prasa angielska wysuwa NA PIERWSZY PLAN ZAGADNIENIA KOLONIALNE, jako jedyny nie stojący jeszcze na przeszkodzie do zawarcia paktu czterech.

Hitler nie jest jakoby niezadowolony z układu włosko-angielskiego, nie mniej przychylnie powitałby układ włosko-francuski. Dobra wola Hitlera ma się jeszcze wyrazić w tym, że gotów jest uznać istniejący stan rzeczy między Francją i Moskwą — lecz pod warunkiem uzupełnienia go

analogicznym układem między Niemcami, Francją i Anglią.

Wszystko zdaje się wskazywać na dwie alternatywy: albo Hitler czuje się odosobniony i pragnie porozumienia w rodzaju paktu czterech, w zamian za korzyści kolonialne, albo też dyplomacja osłowa lansuje sztuczny optymizm poza kulisy sceny rzymskiej i przygotowuje jakąś nową sensacyjną bombę. I jedna i druga alternatywa może być równie prawdziwa, jak i fałszywa. (A)

Ślaska Rada Wojewódzka Fundusz drogowy — Stypendia — Zabytki

KATOWICE, 5.5. Pod przewodnictwem wojewody Grażyńskiego odbyło się w środę posiedzenie ślaskiej rady wojewódzkiej.

Rada uchwaliła rozporządzenie w sprawie ulg w opłatach od pojazdów mechanicznych, na wojewódzki fundusz drogowy oraz wyraziła zgodę na wydanie rozporządzeń wykonaw-

czych wojewody ślaskiego o wysokości sum na koszty akcji przeciwpożarowej oraz zawiadywaniu tymi sumami. Następnie rada dokonała podziału kredytu w wysokości 4 mil. zł oraz rozdziału kwót 2 mil. zł z funduszu inwestycyjnego na budowę, remont i urządzenie szkół.

Poza tym rada wojewódzka przyznała stypendia z funduszu im. Karola Miarki i Pawła Stalmacha na rok 1937/38 dla 8 słuchaczy wyższych szkół po 600 zł i dla 36 uczniów szkół średnich po 300 zł oraz przyjęła sprawozdanie rady muzealnej z działalności muzeum ślaskiego z roku 1937.

Uchwalono zawrzeć umowę z kuria diecezjalną w Katowicach o przyjęcie w depozyt zabytków sztuki kościelnej przez muzeum ślaskie. Załatwiono nadto kilka spraw drobniejszych, w tym dokonano rozdziału kredytu w wysokości 1 mil. zł na budowę domów dla bezdomnych w odpowiednich gminach.

Zabiegi urzędników samorządowych o automatyczne awanse

ŁÓDŹ 5.5. W roku 1931 wstrzymał urzędnikom samorządowym automatyczne awanse. Zarządzenie to po-

zostawało w ścisłym związku z wstrzymaniem awansów urzędnikom państwowym, dla których do normy płacy były zastosowane warunki urzędników samorządowych.

Urzędnikom państwowym przywrócono jednak prawa automatycznych awansów w roku 1933. Nie przywrócono tych praw urzędnikom samorządowym, gdyż nowa ustawa nie objęła pracowników tego rodzaju.

W związku z tym obecnie Związek pracowników samorządowych podjął odpowiednie starania u władz o ujednolicenie kwestii automatycznych awansów. Jednocześnie czynione są starania o zmianę dotychczasowego systemu ustalania normowania płac w ten sposób aby związki samorządowe mogły we własnym zakresie ustalać uposażenia dla swych pracowników stosownie do rozporządzenia prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 30.12.1924 r.

Odpowiednie materiały w tej sprawie przedstawiono już centralnym władzom w Warszawie.

Za śmierć swego męża żąda 75.000 zł od PKP

ŁÓDŹ, 5.5. Dnia 17 lipca ub. roku na przejeździe kolejowym przy lotnisku w Lublinku zdarzyła się katastrofa w czasie której pociąg osobowy jadący z Łodzi do Pabianic wpadł na samochód prowadzony

przez współwłaściciela browaru, Jerzego Keilicha, który poniósł śmierć na miejscu.

Również zabita została przyjaciółka Keilicha, która znajdowała się w samochodzie.

Obecnie jak się dowiadujemy wdowa po przemysłowcu wystąpiła do sądu z powództwem o odszkodowanie za śmierć męża w wysokości 75.000 złotych.

W motywach pełnomocnik Keilichowej wskazuje, że wypadek nastąpił z winy PKP albowiem przejazd przy lotnisku jest nie strzeżony.

Nędza i ryzyko życia Wypadek w biedaszybie

KATOWICE, 5.5. W poniedziałek w godzinach południowych w jednym z biedaszybów pod Siemianowicami zdarzył się nieszczęśliwy wypadek.

25-letni Józef Chróst z Siemianowic po wkopaniu pewnej ilości węgla na dnie dziękiego szybu usiłował wyjść na powierzchnię. W chwili gdy wychodził stracił równowagę i z wyso-

kości 10-ciu metrów runął w głąb szybu.

Towarzysze jego Ciper i Pietrzyk po uciążliwej akcji zdołali go wyciągnąć na powierzchnię. Okazało się, że Chróst spadł wskutek zaczadzenia, straciwszy przytomność. Kiedy z trudem zdołali przywrócić go do życia, po czym odwieźli go do domu.

Po dwu latach eksperymentów... Trzecia dewaluacja franka

(Telefonem od własnego korespondenta)

PARYŻ, 5.5. Nowe dekrety rządu francuskiego, a zwłaszcza podwyższenie podatków pośrednich i bezpośrednich o 8 proc. zostały dobrze przyjęte przez sfery fachowe, w zamian za to wśród szerokich mas ludności panuje rozgoryczenie.

Sam Daladier oświadczył przecie niedawno, że z każdego zarobionego 100 fr przez Francuza — państwo zabiera mu 43 fr. I po tym oświadczeniu zwala się nagle lawa nowych podatków?

Przedwczoraj renty państwowe zniżkowały — lecz wczoraj znowu podskoczyły silnie w górę. Natomiast

frank znacznie spadł: funt szterling notowany był wczoraj 169 fr, zamiast 162 sprzed kilku dni.

Aby położyć kres niepewności walutowej i przeciąć w zarodku wszelkie próby spekulacji, uniemożliwiające rządowi przeprowadzenie racjonalnego nu uzdrowienia stosunków finansowych i gospodarczych Francji, zdecydował się Daladier w ciągu dnia wczorajszego na posunięcie radykalne, którym jest STABILIZACJA FRANKA NA POZIOMIE NIŻSZYM OD DOTYCHCZASOWEGO.

Po gorączkowych naradach w łonie rządu, które trwały przez cały dzień, a którym równocześnie towarzyszyły pertraktacje przeprowadzone przez pełnomocników rządu w Londynie i Waszyngtonie z państwami trójporkowalutowego, zakomunikował Daladier w mowie swej przez radio, wygłoszonej wczoraj o g. 8 wieczorem, o tym postanowieniu.

Oświadczenie Daladiera wywołało olbrzymie wrażenie w społeczeństwie francuskim. W tej chwili trudno jeszcze ocenić, jakie będą bezpośrednie jego skutki zarówno polityczne, jak i finansowej natury. W KOŁACH GOSPODARZYCH PRZEWAŻA POGŁĄD, ŻE DECYZJA RZĄDU JEST LOGICZNYM NASTĘPSTWEM BLISKO DWULETNIEN EKSPERYMENTÓW FINANSOWO - GOSPODARZYCH FRONTU LUDOWEGO I ŻE W GRUNCIE RZECZY CHODZI O NADANIE FRANKOWI JEGO WŁASCIWEJ SIŁY NABYWOCZEJ.

Dotąd rząd nie ujawnił, na jakim poziomie ma nastąpić nowa stabilizacja franka. Najprawdopodobniej frank będzie stabilizowany między 174 — 180 FRANKÓW ZA FUNTA ANGIELSKIEGO.

Z głodu kradł chleb... kurom Tylko macocha może być tak okrutna

ŁÓDŹ, 5.5. W dniu wczorajszym Sąd Okręgowy w Łodzi rozpatrywał niecodzienną i bardzo smutną sprawę.

Na ławie oskarżonych zasiadli małżonkowie Stefan i Władysława Terka zamieszkał przy ul. Marysińskiej 5, oskarżeni o bicie i głodzenie dziecka swego, 10-letniego Stefana.

Mały Stefio był synem Terki z pierwszego małżeństwa. Macocha demonstracyjnie odsuwała pasierba od życia rodziny, głodziła go i biła. Sądził niejednokrotnie stłuszeł z mieszkanki Terków krzyki i jęki dziecka. To bestialskie macocha znęcała się nad pasierbem, katusząc go kilka razy dziennie. Na noc zostawiała chłopcu dwa gołe krzesła, sypiał na nich przy kryty łachmanami, nie mając nawet koszuli.

Nie dawano mu nic jeść. Chłopiec podkładał się do kur, i jak macocha nie widziała, wyjadał z miski rozmocony chleb.

Na wczorajszej rozprawie małżonkowie nie przyznali się do katowania dziecka, wyjaśniając, że chłopiec był kradzieźcą i kradł. Zaprzeczyli temu jednak świadkowie, oświadczając, że Stefio jedynie chleb kradł, ale... z głodu.

Obecnie chłopiec znajduje się pod opieką T-wa Caritas.

Na rozprawie sądowej dziesięcioletni, błądliwy chłopczyna opowiadał, jakie katusze przechodził w domu, jak to troskliwa matka myła go szczotką, ale... żyrowała od podłogi, wskutek cze-

go na ciele dziecka potworzyły się rany.

Po naradzie sąd wydał wyrok, mocą którego Stefan Terka, ojciec małego Steficia skazany został na 1 i pół roku więzienia, zaś Władysława Terka na 2 lata, obojgu jednak karę zawieszono na lat 5.

W motywach sąd zaznaczył, że karę zawieszono jedynie dlatego, że Terkowie posiadają dwoje jeszcze nieletnich dzieci, których nie chce pozbawić opieki.

Niemcy prześladowali polskich górników

W ostatnim czasie zdarzyło się kilka wypadków zwolnienia robotników-Polaków, obywateli polskich, z kopalni niemieckich w Bytomiu. Zwolnienia takie na stały wskutek doniesień osób których nazwiska urzędnicy kopalni nie chcą ujawnić.

Powodem tych doniesień jest przeważnie zemsta, zawiść o pracę itp. Kilka dni temu zwolniono w ten sposób 3 robotników z Piekarska Śl.

Jeśli chcesz się szybko i łatwo ogolić, kup

 **MYDŁO KREM MOTYLEM**
Najdelikatniejsze mydło do golenia
MAGISTER WARSZAWA
UL. PIŁSUDSKIEGO 11
UL. PIŁSUDSKIEGO 11
(t 4)

WYSTARCZA, TRZY ŚRODKI ABY POZBYĆ SIĘ USTEREK CERY:

(t 16) pryszców, plam, piegów, zmarszczek. Wystarczy myć twarz i ręce mydłem przetłuszczonym ogórkowym № 102 i wcierać w skórę mały krem ogórkowy № 68 na dzień i witaminowy № 77 na noc

WYROBU LABORATORIUM KOSMETYCZNEGO
FR. MARYNOWSKIEGO I S-ki W-wa

Uroczystości we Władysławowie Otwarcie nowego portu morskiego

Wielka Wieś, 5.5. Wczoraj odbyła się uroczystość poświęcenia i otwarcia portu dawniej zwanego Hallerowem, a obecnie przechrzczonego na Władysławowo.

W uroczystości tej wzięli udział przedstawiciele władz państwowych z min. Romanem na czele, oraz tłumy mieszkańców z różnych stron Kaszub i Pomorza.

Przemówienie powitalne w języku polskim i francuskim wygłosił dyr. urzędu morskiego inż. Łęgowski, następnie min. Roman po wygłoszeniu przemówienia, przeciął wstęgę i dokonał odsłonięcia pomnika.

Pomnik wyobraża duży głaz z granitu, na którym umocowana jest tablica z następującym napisem: „1635 — 1938 3 maja poświęcono i otwarto port Władysławowo, tak nazwany dla upamiętnienia warowni morskiej, założonej w 1635 r. na tym wybrzeżu przez króla Władysława IV“.

Jak już na łamach naszego pisma z dnia 16. 4. br. stwierdził wybitny historyk prof. M. Kukiel, do historycznej nazwy „Władysławowo“ może pretendować jedynie wieś Chałupy,

która powstała na gruzach dawnego Władysławowa.

Nie zrozumiałem przeto stąd się fakt, dlaczego Hallerowo, tę nazwę tak drogą dla każdego Polaka, przemieniono na inną nie łączącą się ściśle historycznie z miejscem.

Tu gdzie wczoraj odsłonięto pomnik postawiony na pamiątkę warowni morskiej Władysława IV, warowni której nigdy w tym miejscu nie było, powinien stanąć inny pomnik — pamiątką walk o wolność Polski, o dostęp do morza, pamiątką walk, które tu właśnie na tym samym miejscu toczyły się dwadzieścia lat temu.

Czarna śmierć hula Dwa ciężkie wypadki na kopalniach

KATOWICE, 5.5. W poniedziałek na kop. Św. Barbary w Chorzowie zdarzył się ciężki wypadek górniczy. Na jednym z filarów górniczy zajęci byli usuwaniem węgla po odstrzale. W pewnej chwili oberwały się zwaloty węgla, które przysypały jednego górnika.

Zaalarmowano natychmiast kolumnę ratowniczą, która po uciążliwej akcji dotarła do nieszczęśliwego i wydobłała go na powierzchnię. Okazało się, że jest to rebasek, 35-letni Piotr Włodarczyk z Chorzowa.

Ciężko rannego odstawiono do szpitala Spółki Brackiej w Chorzowie.

W podziemiach kopalni „Kastellen 80“ koło Bytomia na Śl. Opolskim zawalił się chodnik. Spadające ze stropu węgla zwały się na robotnika Al-

berta Szymonika. Spod gruzów węgla i kamieni wydobyło już tylko zwłoki nieszczęśliwego górnika.

Rozwój gospodarczy Wielkopolski

warunkiem powodzenia państwowego planu inwestycyjnego

Odzyskanie niepodległości i złączenie w jedną całość polityczną i ekonomiczną wszystkich dzielnic Polski wpłynęło na zmiany bardzo daleko idące. W strukturze poszczególnych części kraju.

Również i Wielkopolsce przy niósł ten fakt głęboką zmianę warunków pracy gospodarczej. Przed wojną — jak wiadomo — Wielkopolska stanowiła okręg wybitnie rolniczy którego produkcja, stojąca na wysokim poziomie jakościowym, znajdowała wielki zbytni na rynkach uprzemysłowionej Rzeszy niemieckiej. Przemysł i handel Wielkopolski służył więc przede wszystkim lokalnym potrzebom tej rolniczej dzielnicy.

Po wojnie wskutek odcięcia od dotychczasowych rynków zbytu oraz od dawnych źródeł zakupów wyrobów przemysłowych, a jednocześnie wskutek połączenia się z innymi dzielnicami Polski o charakterze rolniczym warunki zmieniły się gruntownie. Przed Wielkopolską stanęły nowe zadania: trzeba było stworzyć nowe przemysły, trzeba było przestawić się na nowych dostawców, trzeba było wchłoniąć własny przyrost ludnościowy oraz spolszczyć liczne warsztaty pracy w miastach.

Dzisiaj można już powiedzieć, że z wszystkich tych zadań Wielkopolska wywiązała się doskonale.

Nowa sytuacja

Obecnie powstały nowe i pora jest zastanowić się nad programem gospodarczym Wielkopolski na przyszłość.

Rolnictwo stoi w obliczu 2 zadań: 1) podtrzymania, a nawet wzmocnienia produkcji ilościowej, celem zabezpieczenia aprowizacji kraju oraz tworzenia nadwyżek eksportowych, 2) coraz dalej idącej specjalizacji produkcji i przechodzenia na wyższe jej formy celem zaopatrzenia rolnictwa polskiego w selekcyjny materiał siewny i hodowlany.

Przemysł, licząc się z naturalnymi, geograficznymi i gospodarczymi warunkami środowiska wielkopolskiego, musi dążyć do wydoskonalenia się i różniczkowania w działach najbliższej współdziałających z rolnictwem tj. w zakresie przetwórstwa produktów rolniczych oraz w zakresie wytwórczości dóbr potrzebnych dla produkcji rolniczej (maszyny rolnicze, nawozy sztuczne itp.).

Handel wielkopolski — wspólny z ziemiami — odegrać może wielką rolę przy tworzeniu polskiego stanu średniego. Migracja kuciek wielkopolskich do innych dzielnic kraju stanowi nie tylko proces zasila nia mieszczaństwa polskiego w miastach b. Królestwa i Małopolski, ale i usprawnienia wymiany towarowej w tych dzielnicach.

Powszechna jest świadomość wśród kół gospodarczych Wielkopolski iż okręg ten winien zownie współdziałać przy realizowaniu wielkiego dzieła rozwoju gospodarki narodowej tj. przy dźwiganu poziomu cywilizacyjnego Kresów Wschodnich oraz tworzeniu Centralnego Ośrodka Przemysłowego Wielkopolska, jako okręg finansowo-czynny, w ciągu całego okresu Niepodległości zasilala i zasilala inne dzielnice tak pod względem kapitału, jak i energii ludzkiej. Wystarczy przytoczyć, jako jeden spośród wielu przykładów, fakt, iż jeden z banków

poznajskich w 2 pierwszych latach Niepodległości wydatkował na kredyty dla innych dzielnic w kraju ok. 275 milionów zł, przy czym strata dewaluacyjna wyniosła 147 mil. zł. Świadomi, iż rozwój własnego regionu gospodarczego zależy w dużym stopniu od rozwoju gospodarczego innych dzielnic, Wielkopolska pragnie w dalszym ciągu współdziałać przy intensyfikacji działalności produkcyjnej w innych dzielnicach, wszakże pod jednym warunkiem, mianowicie:

Zadania polityki państwowej

Wielkopolska pragnie pozostać okręgiem finansowo-czynnym, tj. pragnie podtrzymać swój dotychczasowy dorobek i wyzyskać naturalne warunki rozwoju. Rzeczą polityki państwowej jest harmonizowanie zamierzeń inwestycyjnych w jednych okręgach z możliwościami finansowymi innych okręgów. Toteż w zakresie polityki inwestycyjnej Wielkopolska do pomina się o uwzględnienie słusznych jej roszczeń, wierzy bowiem, że inwestycje wykonane w zachodniej części kraju osiągnęłyby w najkrótszym czasie najwyższą rentowność, — zachód bowiem lepiej jest przygotowany do przyjęcia inwestycji, niż inne okręgi. Postulaty inwestycyjne, wysunięte przez Wielkopolską Radę Gospodarczą, zbieżne są z celami ogólnopaństwowymi, bowiem:

1) budowa kanału Gopło — Warta włączy Wartę do systemu polskich dróg wodnych, 2) elektryfikacja Wielkopolski powiąże ją z pozostałymi okręgami elektryfikacyjnymi państwa.

3) budowa gmachów szkolnych — zwłaszcza zaś rozwój szkolnictwa zawodowego — przyczyni się pośrednio do wzmocnienia procesu migracji wielkopolskich kupców i rzemieślników do innych dzielnic, 4) zbudowanie w Poznaniu centralnej hali targowej i chłodni wzmocni eksport artykułów rolnych.

Jak widzimy postulaty Wielkopolski nie są postulatami dzielnicowymi, ale doskonale harmonizują, a nawet więcej — są nieodzownym warunkiem spełnienia ogólnopaństwowego planu.

Wobec ofensywy niemieckiej na naszych zachodnich ziemiach realizacja powyższego programu jest koniecznością. Wierzymy, że tak jak dotychczas społeczeństwo wielkopolskie wywiązało się z ciążących na nim za

Zamówienia zagraniczne dla hutnictwa śląskiego

Hutnictwo śląskie otrzymało ostatnio znaczne zamówienia z zagranicy.

M. in. Turcja zamówiła 3.000 t żelaza przetworzonego wartości około 850 tys. zł, Argentyna 1.200 t żelaza przetworzonego i blach grubych wartości około 285 tys. zł, Chiny 1000 t żelaza przetworzonego wartości 230 tys. zł, Niemcy 2600 t szyn wartości 660.000 zł.

Ponadto dzięki staraniom Polskiego Eksportu Żelaza hutnictwo uzyskało zamówienie do Turcji na 1250 t obrobionych parowozowych i wagonowych na sumę ok. 400.000 zł.

Nowa kartele

Do rejestru kartelowego min. przemysłu i handlu zgłoszono dwie umowy kartelowe: 1) umowę 11 hurtowników szkła tafliowego z województwa krakowskiego; 2) umowę dotyczącą uregulowania zbytu nadboranu sodu.

dań. Ogrom jednak i powaga zagadnienia wymagają aby znalazło ono poparcie u czynników państwowych oraz całego narodu.

Jam.

Robotnicy i przemysłowcy o skróceniu czasu pracy

KATOWICE, 4. 5. Sfery robotnicze za jeden z głównych sposobów walki z bezrobociem uważają skrócenie czasu pracy i od dawna o to zabiegają. Skrócenia czasu pracy domagano się przede wszystkim w kopalniach i przy myślnie żelaznym. Z uwagi na konkurencję na rynkach światowych skrócenie czasu pracy jest zagadnieniem międzynarodowym i obecnie ma być rozpatrywana na sesji Międzynarodowego Biura Pracy w Genewie.

Górnikom polskim udało się niedawno uzyskać na tym polu pewien sukces (o czym już donosiliśmy), w postaci zmniejszenia czasu pracy o pół godziny, a dla specjalnie ciężko pracujących do 6 godzin.

Obecnie górnicy dążą do uzyska-

Konkurencja niemiecko-włoska w Hiszpanii

Pomoc włoska i niemiecka dla rządu gen. Franco w Hiszpanii — jak ogólnie wiadomo — nie jest bezinteresowna.

Oba państwa liczyły na to, że będą mogły osiągnąć znaczne korzyści gospodarcze, co zresztą częściowo nastąpiło, jak o

tym już kilkakrotnie pisaliśmy. Obaj jednak sprzymierzeńcy gen. Franco konkurują między sobą.

Na tym współzawodnictwie — jak dotychczas — gorzej wychodzą Włochy, co jest powodem coraz większych rozczarowań Mussoliniego w stosunku do jego niemieckiego przyjaciela.

Niemcy bowiem opanowały kluczowe pozycje gospodarki hiszpańskiej, stając się głównym dostawcą kapitałów oraz urządzeń dla przemysłu włókienniczego oraz tytoniowego. Przy wszelkich dostawach i koncesjach, o które starają się jednocześnie firmy niemieckie i włoskie Niemcy odnoszą zwycięstwo.

Również i na Bałkanach konkurencja niemiecka daje się Włochom coraz bardziej we znaki.

Przymrozki wiosenne zaszkodziły ozimom

Kielecka Izba Rolnicza, omawiająco w kwietniu br., informuje, że stan gospodarczy rolnictwa kieleckiego

sprzyjające warunki atmosferyczne utrudniały niemal w ciągu całego miesiąca wykończenie zasiewów wiosennych, które zwłaszcza na glebach pod mokrych przeciętnie się miało do drugiej połowy kwietnia.

Wskutek trwałego zimy (przymrozki dochodziły do 5 stopni C) pogorszył się w silnym stopniu stan ozim, przede wszystkim żyta.

Zasiewy wiosenne zazieleniły się dopiero w ostatniej dekadzie kwietnia, tj. po nastaniu ciepłych opadów atmosferycznych. Mimo poprzednio wyrażonych obaw odnośnie zasiewów jarych — specjalnych szkód do tej pory nie notowano.

W sprawie odpowiedzialności za grzywny

W związku z wątpliwościami w stosowaniu przepisów art. 196 ordynacji podatkowej (Dz. Ust. R. P. nr 14 z r. 1936 poz. 134) w stosunku do osób, solidarnie odpowiedzialnych — w myśl art. 168 ord. pod. — za grzywny, Min. Skarbu okólnikiem z dn. 29.4.1938 r. L. D. V. 4917/38 wyjaśniło, co następuje:

Zgodnie z art. 196 § 1 o. p. „osoba odpowiedzialna w myśl art. 168 korzysta ze wszystkich uprawnień, służących obwinionemu; niestawienie jej nie jest jednak przeszkodą do rozstrzygnięcia sprawy i nie czyni orzeczenia w stosunku do niej zaocznym”. W myśl art. 190 § 1 o. p. przed wydaniem orzeczenia karnego władza skarbową obowiązana jest przesłuchać protokółarnie obwinionego, którego należy wezwać w tym charakterze w terminie nie krótszym od dni 7, licząc od dnia następnego po doreczeniu wezwania”.

Z powyższego uprawnienia korzysta więc również osoba, odpowiedzialna z art. 168 o. p. Należy ją zatem przesłuchać w tym charakterze oraz podać do wiadomości dotychczasowe wyniki dochodzeń i przedłożyć dowody winy, zebrane przeciw samemu obwinionemu.

Władza skarbową, przesłuchując osobę odpowiedzialną (art. 168 o. p.) powinna przyjąć do wiadomości zgłoszone przez nią wnioski w kierunku uzupełnienia dochodzeń i zaofiarowane dowody oraz rozprawić się z tymi wnioskami i dowodami po ich ewentualnym przeprowadzeniu. Odstąpienie od przeprowadzenia zaofiarowanych — zarówno przez obwinionego jak i

osobę odpowiedzialną — wniosków i dowodów powinno być również uzasadnione w orzeczeniu.

W końcu min. skarbu podkreśliło, iż osoby odpowiedzialne nie wolno jedynie badać — zgodnie z art. 196 § 2 o. p. — w charakterze świadka lub biegłego, jak również, co wyżej podkreślono, nie stosuje się do niej przepisu art. 193 o. p. w sprawie zaoczności.

Marmury włoskie konkurują z polskimi

Izba Przemysłowo-Handlowa w Sosnowcu wystąpiła do Ministerstwa Przemysłu i Handlu z wnioskiem o ograniczenie przywozu marmuru z zagranicy.

Przemysł marmurowy rozwijał się ostatnio w Polsce bardzo pomyślnie, na co korzystnie wpływały zarządzenia sanacyjne antywłoskie. Uruchomiono nowe kopalnie marmuru w Radowicach i Białogoni.

Z chwilą zniesienia sankcji przeciw Włochom i dopuszczenia na rynek marmuru z zagranicy, sytuacja przemysłu krajowego uległa gruntownej zmianie. Firmy włoskie, chcąc odzyskać stracony rynek polski, zaofiarowały swój towar po cenach o wiele

niższych, niż poprzednio, wskutek czego dał się zauważyć w budownictwie nawrót do marmurów włoskich.

Giełda

DEWIZY: Holandia 295.10 (sprzedaż 295.84, kupno 294.56); Berlin (sprzedaż 215.07, kupno 212.01); Londyn 26.45 (sprzedaż 26.52, kupno 26.38); Nowy Jork 5.29 7/8 (sprzedaż 5.31 5/8, kupno 5.28 5/8); Nowy Jork (kabel) 5.30 1/8 (sprzedaż 5.31 5/8, kupno 5.28 7/8); Paryż 15.75 (sprzedaż 16.15, kupno 15.35); Sztokholm 136.40 (sprzedaż 136.74, kupno 136.06); Zurych 121.85 (sprzedaż 122.15, kupno 121.55); Marka niem. srebrna (sprzedaż 116.00, kupno 111.00).

PAPIERY PROCENTOWE: 3 proc. poz. prem. inwest. I em. 85.00, II em. 82.50; 3 proc. poz. prem. inwest. seria I em. 92.50; 4 proc. poz. konsolid. 68.00—68.25; 4 i pół proc. poz. wewn. państw. 65.00; 5 proc. konwersyjna 69.75—70.00; 4 i pół proc. L. Z. ziemskie seria V 65.75; 5 proc. L. Z. Warszawa (1935 r.) 71.25—71.50; 6 proc. oblig. m. Warszawy 6 em. 75.00 (8 i 9 em.) 72.50.

AKCJE: Bank Polski 116.00; Bank Zachodni 35.00; Węgiel 28.75—29.00; Lilpop 75.00—78.00; Modrzejów 14.00; Ostrowiec 56.25; Zyrardów 59.00.

Tendencja dla dewiz niejednorodna, dla pożyczek państwowych, dla listów zastawnych i dla akcji utrzymana. W obrocie prywatnych 3 proc. renta ziemskie (5000 zł) 53.50—55.00, (1000 zł) 54.50—54.00, (500 zł) 56.50—54.00 (100 zł) 66.50—66.00.

Giełda zbożowo-towarowa

Warszawa, 4 maja.

Ceny za 100 kg parytet wagon Warszawa w handlu hurtowym, ładunkach wagonowych za gotówkę. Pszenica jednolita od 28—28.50, pszenica jara czerwona szklista 28—28.50, pszenica zbierana 27.50—28.00, żyto I stand. 20.70—21.25, jęczmień browarny —, jęczmień I stand. 17.75—18.00, jęczmień II stand. 17.25—17.50, jęczmień III stand. 17—17.25, owies I stand. 21.50—22.00, owies stand. II 19.75—20.25.

Uspokojenie spokojne. Pszenica obrót 145 ton. Żyto 476 t, jęczmień 100 t, owies 235 t, mąka pszena 326 t, mąka żytnia 494 t.

Oglašzaj się

w „Nowej Rzeczpospolitej”

ZJAZD KUPIECTWA WOJEW. KIELECKIEGO

Z iniejałowy Izby przemysłowo-handlowej w Sosnowcu w maju odbędzie się zjazd przedstawicieli organizacji kupieckich województwa kieleckiego.

Wizyta kanclerza Hitlera we Włoszech

Włoski mistrz nie chce dać się prześcignąć niemieckiemu uczniowi

Wspaniałość przyjęcia kanclerza Hitlera i jego licznej świty cywilnej i wojskowej w Rzymie ma zaćmić wszystko, co dotychczas widziano w takich okolicznościach. Nie szczędząc kosztów, Włochy Mussoliniego postanowiły pokazać zaprzyjaźnionemu dyktatorowi sąsiedniego państwa na co je stać zarówno pod względem organizacyjnym i wojskowym, jak rozbudzenia entuzjazmu mas i talentu artystycznego. Postanowiły przewyższyć splendor przyjęcia Mussoliniego w Niemczech. Pokazać, że faszyzm nie da się prześcignąć hitleryzmowi, że mistrz zawsze jeszcze więcej wart od ucznia.

Polityczna strona wizyty kanclerza Hitlera idzie dokładnie w parze ze stroną zewnętrzną reprezentacyjną. I pod względem politycznym il Duce dokonał największego wysiłku, aby wyrownać ten dystans, który po udanym zamachu na Austrię przedzielił obu dyktatorów — na korzyść Hitlera. Dokonując zaboru Austrii w warunkach, które zmusiły Mussoliniego do zniesienia tego ciosu w milczeniu, a nawet do robienia dobrej miny do tej fatalnej gry, niemiecki uczeń prześcignął włoskiego mistrza. Mussolini zniósł cios spokojnie. Ale natychmiast przystąpił do akcji politycznej, która zapewniłaby mu znowu zupełną swobodę ruchów i przywróciła równowagę sił wobec Niemiec. Porozumienie z Anglią i rozmowy z Francją pokazały Niemcom, że Włochy bynajmniej nie są skazane na wyłacz na przyjaźń z Rzeszą, która nie szanuje najistotniejszych interesów sprzymierzeńca i przyjaciela. Co więcej — nad Niemcami zawisła z tego powodu chmura odosobnienia, koszmar wrożej koalicji.

Odwrocili się więc role. To Hitler będzie musiał mimo odnieślonego w Austrii sukcesu zabiegać w Rzymie o utrzymanie i zacieśnienie przyjaźni z Włochami, która jest dla niego konieczna, gdy dla Włoch co najwyżej pożądana. Pokaz potęgi włoskiej tedy szedł w parze z targiem politycznym, w którym kupującym będzie Hitler. I będzie musiał ofiarować wiele, aby zatrzeć przykry efekt sprawy austriackiej, w której tak wyraźnie nadużył zaufania przyjaciela.

Rzecz w tym, czy ma, czy może mieć w zanadrzu cenę, która skusiłaby dyktatora Włoch. Zapewne nie będzie przede wszystkim szedł za pewnień i gwarancji nie naruszenia granic włoskich nie tylko na Brennerze, ale także od strony Triestu. Te zapewnienia przyjął Duce chętnie — ale zarazem nie zapomni o tym, że i nie naruszalność innych granic bywała już przez Niemców gwarantowana — a wynikało z tego zupełnie coś innego. Na w Belgii. Lub choćby i w Austrii. I dlatego wizyta zapewne co więcej?

Tu zaczyna się trudność. Nie widać w tej chwili przedmiotu rekompensaty za Austrię, który Niemcy mogliby za ofiarować Włochom, a który nie przynosiłby słynnych „Niederlandów” Imc Pana Zagłoby. Dlatego z takim spokojem śledzą przebieg wizyty rzymskiej i Londynu i Paryżu. Wydaje się bowiem rzecz pewna, że górę weźmie w Rzymie — raczej ich oferta.

Wspaniałości przyjęcia nie

powinny więc nikogo zmylić. Nie koniecznie musi im towarzyszyć sukces polityczny wizyty. Raczej wydaje się, że im świetniejsze będzie przyjęcie, tym

mniej można oczekiwać rezultatów politycznych. Dla sprawy europejskiego pokoju niewątpliwie tak lepiej.

W. NIENASKI

Michalski i Idzikowski przed sądem

Przy drzwiach zamkniętych

Zeznania komisarycznego prezydenta Starzyńskiego

Dzień wczorajszy procesu skarbowców wypełniły głównie zeznania b. podsekretarza stanu w ministerstwie skarbu, a obecnego prezydenta komisarycznego m. Warszawy p. Starzyńskiego, oraz dyrektora departamentu podatkowego w ministerstwie skarbu p. Koszko. Poza tym zeznawał b. dyrektor izby skarbowej w Łodzi p. Kucharski.

Zeznania p. Starzyńskiego i dyr. Koszko dostępne były tylko częściowo, dla publiczności, gdyż lwia część złożona była przy drzwiach zamkniętych.

Zapytania sądu koncentrowały się do istotnych zagadnień: podziału kompetencji, między dyr. Koszko oraz stałym zastępcą dyrektora, jakim był Michalski i podziałem kompetencji między naczelnikami. Chodziło głównie o to, czy Michalski istotnie kompetencje te przekroczył oraz, czy kompetencje te były wyraźnie i formalnie ustalone.

Przyjaźńskie stosunki

Pierwszy zeznawał prezydent Starzyński.

Na zapytanie sądu, czy stosunki jego z Michalskim nie wykroczały poza ramy służbowe — świadek wyjaśnia, że nie wykroczały.

Michalski był w stosunku do urzędników ostry. — Świadek nazywa Michalskiego „człowiekiem Czechowicza”. Podkreśla jego zalety, pracowitość. Michalski reprezentował kierunek wybitnie fiskalny.

Ogólne zeznania św. Starzyńskiego są raczej przychylne dla Michalskiego.

Następnie zeznawał b. dyr. Tomkiewicz, znany z procesów skarbowców. Zeznania te nie wniosły istotnych momentów do sprawy. Dotyczyły jedynie wzajemnych osobistych stosunków między pp. Tomkiewiczem i Michalskim.

Sprawy kompetencyjne

Ważne były zeznania dyr. Koszko. Jako pierwsze pytanie ze strony sądu padło zagadnienie kompetencji — podziału jej między dyr. Koszko a Michalskim.

Św. Koszko: — Był tylko ustny podział. W śledztwie podałem ten podział — dziś już gorzej pamiętam. Poza tym był okólnik ministra, który regulował kompetencje naczelników i do tego winien był stosować się Michalski. Umarzanie podatków należało do kompetencji dyrektora departamentu, a więc Michalski miał prawo zajmować się tymi sprawami tylko w czasie mojej nieobecności.

Sędzia Rybczyński: — Co należało do kompetencji Michalskiego?

Św. Koszko: — Nadzór ogólny nad egzekucją. Prace legislacyjne, rozporządzenia.

Sędzia Rybczyński: — Czy Michalski miał wpływ na sprawy personalne?

Św. Koszko: — Michalski mógł mieć wpływ na sprawy personalne. Cieszył się zaufaniem wiceministra Starzyńskiego.

Sędzia R.: Jaki był stosunek między panami?

Św. Koszko: — Żadnych nieporozumień z Michalskim nie miałem osobście. Bywały tylko sprawy między

naczelnikami i Michalskim. Ja miałem tylko nieporozumienia z wicemin. Starzyńskim, który pewnego dnia oświadczył mi, że wszyscy moi naczelnicy, z wyjątkiem Michalskiego mają być zwolnieni. Przeciwnie temu zaprzestowałem. Później był taki okres, że p. Starzyński nie miał dla mnie jako dyrektora, czasu i nie mógł mnie przyjąć, a Michalskiego przyjmował po kilka razy dziennie. Z tego powodu podałem się do dymisji.

Sędzia R.: — Do czyjej kompetencji należało rozkładanie zaległości na raty?

Św. Koszko: — Rozkładanie na raty do pewnej wysokości należało do kompetencji naczelników wydziału.

Wobec tego, że św. Koszko jest osłabiony, po chorobie i nie przypomina sobie niektórych szczegółów, sąd postanawia odczytać jego zeznania złożone w śledztwie.

Z zeznań odczytanych wynika, że Michalski początkowo był nieprzychylnie usposobiony względem firmy Cwejk. Później się to zmieniło. Św. Koszko potwierdza te zeznania.

Radca prawny „Frampolu”

Prokurator: — Czy znał pan Grosskopfa?

Św. Koszko: — Nie znałem — ale nazwisko to znałem. Opowiadał mi Michalski, że Grosskopf prowadzi sprawę „Frampolu”.

Prokurator: — Czy rozdział kompetencji był wyraźnie rozdzielony?

Św. Koszko: — Niejednokrotnie omawialiśmy te sprawy. Podział był omawiany i znany. Dopiero w r. 1934 na moje żądanie sprawa ta została ustalona na piśmie.

Obrona: — Czy podział kompetencji był przestrzegany przez ministra i wiceministrów?

Św. Koszko: — Możliwe było powierzenie jakiejś sprawy przez wiceministrów z pominięciem tej kompetencji, ale później naczelnicy o tym mi komunikowali.

Obr. Prager: — Czy był wypadek konkretny wkroczenia Michalskiego w kompetencje świadka?

Św. Koszko: — Takiego faktu nieolałności, załatwienia jakiejś sprawy poza moimi plecami nie przypominam sobie. Były tylko wypadki, że wkroczał w kompetencje innych naczelników. Czasami tylko samo zwracanie się do naczelników było niewłaściwe.

„Liberalizm” Michalskiego

Św. Kucharski — b. dyr. Izby Skarbowej w Łodzi — składa zeznania w związku ze sprawą zatajenia części dochodów przez Halbestadtów i Herszenbergów. Na skutek następujących do datkowych zeznań firmy zostały wyznaczone dodatkowe wymiany. Firma prosiła o rozłożenie podatku na raty. Świadek postawił wniosek, ażeby firma zapłaciła całość podatku. Firma broniła się przed tym, motywując prośbę o rozłożenie tym, że będzie zmuszona zmniejszyć produkcję. Wówczas świadek wystąpił z wnioskiem do ministerstwa, żeby podatnicy płacili przez okres 5-miesięczny po 30 tys. — a po tym okresie całość. Tymczasem ministerstwo rozłożyło całą należność na raty po 20 tys. Świadek był firmą zaskuszony, gdyż zdaniem jego firma nie zasługiwała na takie względy.

W dwa lub trzy miesiące przyszło polecenie z ministerstwa, aby jeszcze zmniejszyć raty na 10 tysięcy. — Ta decyzja był już świadek niezmiernie zdziwiony i zastanawiał się, czy tam nie było specjalnego nacisku.

Świadek postanowił wówczas złożyć specjalne sprawozdanie ministrowi skarbu.

Sędzia: — Czy pan uważał, że nie było usprawiedliwienia dla takiej decyzji?

Św. Kucharski: — Możliwe, że przedstawiciele firmy przedstawili stan finansowy firmy w tak czarnych barwach...

Sędzia: — Czy świadek znał Grosskopfa?

Świadek: — Nie. Na dwa miesiące przed aresztowaniem Michalskiego telefonował, że w Warszawie jest jakiś wzięty adwokat — specjalista w sprawach podatkowych. To mnie zastanowiło — i rozmawiałem później o tym z p. dyr. Koszko.

Sędzia: — Czy miał pan wypadki podobnie liberalnego traktowania podatnika przez ministerstwo?

Św. Kucharski: — Nie.

Po zeznaniach św. Kucharskiego sąd zarządził przerwę do dnia następnego.

Ludowcy widzą rzeczy jasno „Piaś” o totalizmie

W ostatnim 18-ym numerze „Piaś”, znany działacz ludowy, podpisujący się literą „W”, nawiązując do strajku akademickiego we Lwowie, w okresie wprowadzania reform jędrzejewiczowskich — wypowiada następujące uwagi na temat totalizmu:

„Skromny z początku totalizm ogarnął szeregi państw i sięga zuchwałe po zdobycze nowe. Zdobycy znalazł coraz liczniejszych naśladowców. Udało się jednym, dlaczego nie mała poproszować drudzy. RZĄDY BEZ ODPOWIEDZIALNOŚCI SA PRZECIEŻ RZECZĄ WYGODNĄ I POCIĄGĄJĄCĄ.

Trzeba odróżnić ludy i narody od tych, co nimi kierują. Nie lekaliśmy się dotknąć bolesnego miejsca tylko dlatego, że ktoś może krzyknąć albo się skrzywić.

TO CO ZROBIŁ TOTALIZM I CO ROBI DALEJ, JEST NIE TYLKO JEGO DZIEŁEM, W NIEMALEJ MIERZE PRZECZYNIŁI SIĘ DO TEGO JEGO PRZECIWNICY. I ROBIĄ TO DALEJ! Coinicie się myślą poza siebie, rozierzycie się po świecie, a znajdziecie pełne potwierdzenie. Nie omijajcie i swojego kraju! Nauka z niego wzięta, nie można pogardzać.

Wojewoda w odwodzie? Sensacje ukraińskiego „Dila”

W korespondencji z Łucka „Dilo” pisze, że ustąpienie p. Józewskiego nie miało charakteru przymusowego.

Podobno, widząc stawiane sobie ze wszystkich stron przeszkody (uchylenie konfliktu, ataki w prasie subsydowanej, niesubordynację KOP-u itd.) — oświadczył w Warszawie, że o ile temu nie będzie położony kres, ustąpi i osiedzi na dziale osadniczej.

Jednakże DAŁ SIĘ PRZEKONAC PRZYJACIOŁOM, ŻE BYŁBY TO DLA NIEGO KONIEC KARIERY POLITYCZNEJ I ZGODZIŁ SIĘ NA PRZENIESIENIE DO ŁODZI.

JEGO ZWOLENNICY — pisze „Dilo” — WIERZA, ŻE POWRÓCI JESZCZE NA WOŁYN, gdy miejscowe koła polskie zapędzą tamtejsze stosunki w ślepa uliczkę.

W tej samej korespondencji „Dilo” donosi, że b. prezes WUO Pewny zabiega o względy nowego wojewo-

dy i ma nadzieję na powrót do życia politycznego.

Wielki strajk „gandyistów”

Wczoraj wybuchł strajk „gandyistów”, czyli rzemieślników, wyrabiających lekkie pantofle. Strajk objął wszystkie zakłady zarówno „szmaciane” jak i „skórzane” łącząc w ten sposób ponad 2.500 chałupników, rzemieślników i szewców.

Jutro rozpoczyna się w tej sprawie pertraktacje stron w inspektoracie pracy.

Sprostowanie

Podczas zjazdu ChZZ, który, jak podawaliśmy w numerze wczorajszym, odbył się w dn. 3 bm. Do zarządu głównego m. in. wybrany został również p. Lucjan Dębczyński, prezes okręgu łódzkiego ChZZ.

Informacja ta omyłkowo została pominięta.

Poznaj swoje przeznaczenie

Pani In-Tao odpowiada naszym czytelnikom

Kto chce poznać swoje wartości i uzdolnienia na podstawie analizy grafologicznej lub astrologicznej niech przyśle pod adresem naszej Redakcji z zaznaczeniem „IN-TAO” próbkę swego pisma, względnie dokład na datę urodzenia załączając na koszty 50 groszy w znaczkach pocztowych.

Dla prenumeratorów naszych uzyskaliśmy również zniżkę 50 proc. za wizyty osobiste u p. IN-TAO (za okazaniem biletu za prenumeratę za m-c kwietnia).

Pani IN-TAO przyjmuje przy ul. Wspólnej 12 m. 18 od 10 rano do 14 i od 16—18.

Odpowiedzi

Janusz D. Typ Wodnika. Ogólna charakterystyka wyżej. Pismo Pana wykazuje — nastroje, nastroje i jeszcze raz nastroje, zupełny brak woli, ogromna nerwowość. Jakże Pan zatem przy swej pracy wychowawcy

może kształtować innych skoro sam wewnętrznie nie jest Pan zharmonizowany. Proszę wziąć to mocno pod uwagę. Żadnego wypadku nie widzę. Lena S-ka. Bardzo proszę. Czekam

Panią w godz. moich przyjąć. Na razie powiem, że ze zdrowiem pani nie jest tak źle jak Pani przypuszcza. Wyjedź Pani na pewno i wszystko dobrze się zakończy.

6.15 24.00 RADIO

CZWARTEK 6.5.1938 R.
WARSZAWA I.

6.15 „Kiedy rano wstają zorze”: 6.20 Gimnastyka; 6.40 Płyty; 7.00 Dziennik poranny; 7.15 Płyty; 8.00 Audycja dla szkół; 11.15 Melodie Kujaw; 11.40 Płyty; 11.57 Sygnał czasu; 12.05 Audycja południowa; 15.30 Wiad. gospodarcze; 15.45 „Rozmowa muzyka z młodzieżą”; 16.15 Koncert; 16.50 Pogadanka aktualna; 17.00 Wiedza i książka; 17.15 „Od Aten do Bayreuth”; 17.50 Poradnik sportowy; 18.10 Skrzynka ogólna; 18.35 Audycja dla młodzieży wiejskiej; 19.00 Teatr wyobraźni: „Na wyspie Borden”; 19.40 Recital wiolonczelowy; 20.00 Pogadanka aktualna; 20.10 „Maskarada” koncert; 21.45 „Z mojego warsztatu”; 22.00 Koncert kameralny; 22.50 Ostatek wiad. dziennika wiecz.; 23.00 Polskie góry — odczyt w jęz. niem.

WARSZAWA II.

15.00 Płyty; 14.00 Para informacji; 14.10 Płyty; 15.00 Jak spędzić święta? 15.10 Wiad. sportowe; 15.15 Orkiestra salonowa; 18.00 Utwory Strawińskiego; 18.45 Płyty; 19.55 Złoty kulturowy stolicy; 22.00 „Leonardo da Vinci”; 22.15 Płyty; 23.05 Koncert orkiestry

Filharmonii berlińskiej pod dyr. Wilhelma Furtwänglera.

NAJCIĘKAWSZE AUDYJCJE ZAGRANICZNE:
19.45 Radio Romania. Koncert symfoniczny. 20.00 Deutschlandsender. Koncert orkiestrowy.
20.10 Hamburg. „Miłość cygańska” operetka Lehara.
20.50 Belgrad. „Stabat Mater” oratorium Dvorzaka.
20.50 Radio Paris. Koncert symfoniczny.
20.50 Wiedeń. „Córka pułku” opera kom. Offenbacha.
20.55 Hilversum II. Koncert symfoniczny pod dyr. W. Mengelberga.

Piątek 6.5.1938 R.

WARSZAWA I.

6.15 „Kiedy rano wstają zorze”: 6.20 Gimnastyka; 6.40 Płyty; 7.00 Dziennik poranny; 7.15 Płyty; 8.00 Audycja dla szkół; 11.15 Audycja dla szkół; 11.40 Płyty; 11.57 Sygnał czasu; 12.05 Audycja południowa; 15.30 Wiad. gospodarcze; 15.45 Odcinek z cyklu: „Wiedza i książka”; 16.00 Rozmowa z chórami; 16.15 Koncert; 16.50 Pogadanka aktualna; 17.00 Rola kobiet w gospodarce narodowej; 17.15 Recital fortepianowy; 17.50 Przedstawienie; 18.00 Wiad. sportowe; 18.10 Płyty; 18.35 Audycja dla wsi; 19.00 „Zemsta” komedia A. Fredry; 20.50 Piosenki w wyk. M. Fogga; 20.45 Dziennik wieczorny; 21.00 Koncert symfoniczny; 22.10 „Kalejdoskop”; 23.00 „Uzdrowiska polskie”.

WARSZAWA II.

15.00 Płyty; 14.00 Para informacji; 14.10 Płyty; 15.00 Reportaż; 15.15 Wiad. sportowe; 15.20 Trio P. R.; 18.00 Płyty; 18.15 Recital śpiewaczy Franciszki Plattówny; 18.40 Płyty; 19.55 Złoty kulturowy stolicy; 22.00 „Anarchia gatunków literackich”; 22.15 Płyty; 22.30 Muzyka taneczna; 23.00 Płyty.

NAJCIĘKAWSZE AUDYJCJE ZAGRANICZNE:
18.55 Wiedeń. „Faust” opera Gounoda (tr. z Opery).
19.10 Królewice. „Kawaler szlachecki” opera R. Straussa.
20.00 Beromünster. „Luiza Miller” opera Verdiego.
20.00 Lipsk. „Traviata” opera Verdiego.
20.00 Bruksela flam. Koncert muzyki rosyjskiej.
20.50 Sztokholm. „Faust” opera Gounoda.
23.00 Radio Paris. Koncert nocny.

SOBOTA, 7.5.1938 R.

WARSZAWA I.

6.15 „Kiedy rano wstają zorze”: 6.20 Gimnastyka; 6.40 Płyty; 7.00 Dziennik poranny; 7.15 Płyty; 8.00 Audycja dla szkół; 11.15 Audycja dla szkół; 11.40 Płyty; 11.57 Sygnał czasu; 12.05 Audycja południowa; 15.30 Wiad. gospodarcze; 15.45 Słuchowisko „Figle wiosennego wiatru”; 16.15 Koncert rozrywkowy; 16.50 Pogadanka aktualna; 17.00 Transmisja aniołostwa majowego z katedry w Kielcach; 18.00 Wiad. sportowe; 18.10 Pogadanka społeczna; 18.15 Piosenki w wykonaniu Lucienne Boyer; 18.35 Audycja dla wsi; 19.00 Ziemia kielecka braciom za granicą; 21.45 „Historia z psem” groteska magisterska; 22.00 Konkurs chórow regionalnych; 22.35 Marsze i tańce z operetek; 22.50

WARSZAWA II.

15.00 Płyty; 14.00 Para informacji; 14.10 Ostatnie wiad. dziennika wieczornego. Płyty; 15.00 Pogadanka aktualna; 15.10 Wiadomości sportowe; 15.15 1000 taktów muzyki; 18.00 Koncert popularny; 19.00 Muzyka lekka; 19.55 Złoty kulturowy stolicy; 22.00 „Walt Whitman” kwadrans poetycki; 22.15 Koncert symfoniczny; 23.05 Muzyka taneczna.

NAJCIĘKAWSZE AUDYJCJE ZAGRANICZNE:
20.50 Radio Paris. „Le roi d'Ys” opera Lalo.
20.55 Sottens. Koncert symfoniczny.
21.15 Luksemburg. Koncert symfoniczny.

TEATR, MUZYKA, KINO

WIELKI: „Manewry jesienne”.

NARODOWY: „Cyrano de Bergerac” Ro-standa w reżyserii i z udziałem Józefa Leśzkiego.

POLSKI: „Cezar i człowiek” A. Nowaczynskiego.

LEŚKI: „Dama od Maksyma” w reż. Niewiarowicza z Mirą Zimińską, Złotom i Grabowskim.

NOWY: „Dar poranka” Forzano w reż. Cwojdzkiego z Różyckim i Lubieńską.

MAŁY: Komedja Mauriac’a „Asmodeusz” w reżyserii i z udziałem Marii Przybyłko-Potockiej.

ATENEUM: Codziennie „Szóste piętro” w reż. Perzanowskiej z Jaraczem na czele za spole.

MAŁICKIE: „Jastrząb wśród gołębi” A. Hertz.

KAMERALNY: Codziennie „Niewiniątka” Wielka Rewia. „Dook” z reż. i portnorem.

MAŁY PRO QUO: Rowla „Skąd swąd” CAFE CLUB: Szopka polityczna.

INSTITUT REDUTY (Kopernika 56-40): Ko- media Cwojdzkiego „Teoria Einsteina”.

ROSYJSKIE STUDIO DRAMATYCZNE: „Bu- rza” Ostrowskiego.

8.15: „Kryśka łobuzińska”.

FILHARMONIA: Jutro na koncercie sym- fonicznym wystąpi jako solista mistrz fortep- ianu Józef Hoffman i czarować będzie swą gra, odtwarzając koncert fortepianowy e-moll Chopina i koncert g-dur Beethovena. Towarzyszyć wielkiemu wirtuozowi będzie orkiestra Filharmonii Warszawskiej pod dy- rekcją Mieczysława Mierzejewskiego. Część orkiestrową piątkowego koncertu wypełnia: poemat symfoniczny „Don Juan” R. Straussa i uwertura do opery „Wesele Figara” Mo- zarta.

Kina oznaczone gwiazdką rozpoczynają se- ansy o godz. 5-oj. Pozostałe o godz. 4-oj.

KINA ZEROKRANOWE.

ATLANTIC (Chmielna 7): „Nancy Steele zginęła”.

BAŁTYK (Chmielna 9): „Pani Walewska”.

CAPITOL (Marszałkowska 125): „Wrzes”.

CASINO (Nowy świat 50): „Przygoda pod Paryżem”.

COLOSSEUM (Nowy świat 12): „Mocni u- dzie”.

EUROPA (Nowy świat 65): „Obcym wstępnym wzbroniony”.

IMPERIAL (Marszałkowska 56): „Płynno- zło”.

PALLADIUM (Złota 7): „Pęksionarka”.

PAN (Nowy świat 46): „Za zasłoną”.

RIALTO (Jasna 5): „Świat m:wi o nas”.

ROMA (Nowogrodzka 49): „Za cudzo- winy”.

STYLOWY (Marszałkowska 112): „Zbłądzi- lam”.

STUDIO (Chmielna 7): „Szalona Clau- dette”.

ŚWIATOWID (Marszałkowska 111): „Złoty pirat”.

VICTORIA (Marszałkowska 106): „Kobiety nad przepaścią”.

ACRON (Żelazna 64): „Dziki Zachód” i „Z- Adriatyku na Bałtyk”.

ADRIA (pl. Teatrny): „Fortancerki”.

AMOR (Elektoralna 45): „Droga do Rio” i „Daj mi łwe serce”.

ANTINEA (Żelazna 51): „Niedorajda” i „Czar Hipszpanii”.

AS (Grójecka 56): „Trędowata” i „Ordynat Michorowski”.

BIS (Elektoralna 21): „Kapitan Taylor” i „Płynie mój dom”.

CZARY (Chłodna 29): „Ślepy zaułek” i nad- program.

EDEN (Marszałkowska 51): „Trójka hu- listka” i film kolor.

ELITE (Marszałkowska 81-a): „Trędowata” i „Ordynat Michorowski”.

FAMA (Przejazd 9): „Płynne złoto”.

FEMINA (Leszno 55): „Ostatni alarm”.

FILHARMONIA (Jasna 5): „Książę X”.

FLORIDA (Żelazna 61): „Legia zatraco- ców” i „Miłość cygana”.

FORUM (Nowiniarska 14): „Dziewczyna z Nowolipki” i „Co miłość może”.

HELIOS (Wolska 8): „Dziewczyna szuka mi- łości” i dodatek.

HOLLYWOOD (Hota 29): „Fango notturno”.

ITALIA (Wolska 52): „Gdy kwitną bzy”.

JURATA (Krakowskie Przedmieście 66): „Skłamałam”.

KOMETA (Chłodna 47): „Czar cyganerii”.

KINO PARAFI SW. ANDRZEJA: „Barbara Radziwiłłówna”.

MAJESTIC (Nowy świat 45): „Znachor”.

MARS (Pl. Inwalidów): „Dziewczyna z Nowolipki” i „Zdemaskowany bohater”.

MASKA (Leszno 76): „Czarownica z Salem” i „Adieu”.

METRO (Smocza 15): „Dzieci ulicy” i „Nie- winnie się zaczęło”.

MEWA (Hoża 58): „Trafalgar” i „Kochano rodzinkę”.

MIĘSKIE (Hipotechna 5): „Hiszpański motyl”.

MUCHA (Długa 10): „Z dni w raju” i kolor. dodatki.

NOWA TOMBOJA (Marszałkowska 54): „Na- rodzinny gwiazdy” i „Saragota”.

PRASKIE OKO (Zygmuntowska 18): „Ma- tura” i „Północ wola”.

POPULARNY (Zamojskiego 20): „Yoshi- wara” i rewia.

PRAGA (Targowa 71): „Wieża królewski” i dodatki.

RAJ (Czerwiniacka 191): „San Francisco” i „Dymna w polskim filmie”.

RENA (Długa 9): „Ordynat Michorowski” i „Czary”.

ROXY (Wolska 14): „Robert i Bertrand” i dodatki.

RIWIERA (Leszno 2): „Bunt załogi” i do- datki.

SPINX (Senatorska 29): „Huragan”.

SOKÓŁ (Marszałkowska 49): „Doktor En- gel” i „Morze Adriatyckie”.

SORENTO (Krypska 34): „Dorożkarz Nr 15” i „Trzy małe wilczki”.

ŚWIAT (Susima 4): „Strzelec z Bengali”.

SYRENA (Intynierska 7): „Zbieg z San- Quatini” i „Hiszpania”.

SWIT (Nowy świat 19): „Kościusko pod- Racławicami”.

TON (Puławska 70): „Robert i Bertrand”.

TRIANON (Sienkiewicza 8): „Panna Maria” i „Kraj miłości”.

UCIECHA (Złota 72): „Królowa przedmie- ścia”.

UNIA (Dzika 9): „O czym marzą kobiety” i rewia.

WANDA (Mokotowska 75): „Życie ulicy” i rewia.

Informacje o filmach dozwolonych dla młodzieży — telef. 7-11-25.

LEKARSKIE

GABINET ELEKTROLECZNICZY

LECZENIE CHOROBY SKÓRNYCH promieniami granicznymi Bucky’ego ŚNIADECKICH 12. Telef. 9.65-22. (003)

Przychodnia Specjalna dla chorych na

PŁUCA I SERCE

ul. Marsz. Focha 3. tel. 3.00-22. Rent- gen. Odma sztuczna. Porada wraz z prześwietleniem. Czynną od 12—8 w. Wezwania na miasto (007)

DR. Z. FAJNCYN LESZNO 36

w niedzielę do 2-iej
Weneryczne, płciowe, skór-
w LECZNICY, LESZNO 27 (005)

SPECJALNA przych. dla chorych na

PŁUCA gorada wraz z

PŁUCA prześwietleniem

W-wa Marszałkowska 49; tel. 9.00-09.
godz. 10-13-7 (0011)

Specjalna Zoladka WATROBY

lecznica chorób i przemiany materii. Prześwietlenia, analizy, wizyty na miasto. Marszał- kowska 99. Od 9 do 8 w Niedziela 10 — 1 Telefon 9.79-09 (004)

LECZNICA 32 ELEKTORALNA 32

przy Chłodnej
WENERYCZNE, PŁCIOWE i SKÓRNE
Krótkie fale od godz. 9 r. do 9 wiecz. (045)

Dr. med. ZURAKOWSK

WENERYCZNE, skórne, płciowe.
Kobiety przyjmuje lekarka Dr. A. RATAJ CHMIELNA 25. 8 r. — 8 w. Niedz. do 1-iej. GABINET ELEKTRO ŚWIATOLECZNICZY. Diaterma — krótkie fale. d'ARSONVAL i in. (0013)

Przychodnia specjalna dla chorych na

PŁUCA SERCE

SENATORSKA 28/30. Rentgen. Odma sztuczna. Elektrokardiograf. Porada wraz z prześwietleniem. Wezwania na miasto TEL 5.02.2 (001)

24 LECZNICA 24

CHŁODNA-24

Choroby WENERYCZNE, Skórne, Mo-
czopłciowe, Światłolecznictwo
Codziennie od 9 r. — 9 w. w niedzielę
wieda do godz. 1-iej po poł. (006)

LECZNICA wyłącznie dla

REUMATYKÓW

ARTRETYKÓW

czynna od 10—1 i 4—6. Wierzbowa 11 (002)

Dr. med. A. LESZCZYŃSK

weneryczne, płciowe, skór-
CHMIELNA 33 (dom kina Atlantic)
przyjmuje od 9 r. do 8 wiecz., oraz
w Lecznicy Mariańska 9. godz. 4—5 (001)

Valentine Williams

ZA ŻÓŁTYMI DRZWIAMI

Przekład autoryzowany z angielskiego
KAROLINY CZETWERTYŃSKIEJ

STRESZCZENIE POZATKU POWIEŚCI:

Alina Innesom odwieża swego przyjaciela Barry Sweta’a. Nie wie, że człowiek ten jeszcze dziś umrze.
W domu Rossway’ów panuje dziwny nastrój: Rodney podej- rzewa swą żwagiorkę Gerry, że zdradza swego męża Sholta, przebywającego w Afryce, właśnie z Barrym Sweta.
Alina i lady Julia Rossway wracają z przyjęcia na królewskim dworze.

Alina z wielkiego podniecenia była prawie bez-
tchu. Policzki miała zaognione, oczy błyszczące,
myśli wciąż jeszcze pełne wrażeń doznanych tego
wieczora. Tyle barw, purpury, srebra, złota, gło-
sów wesołych i przyciszonych, ukłonów cemo-
nialnych, parady na tym legendarnym dworze kró-
lewskim.

Lekki zapach dymu z papierosów przedostawał
się z gabinetu sir Charles’a, skąd i głosy było sły-
chać.

Służba krzątała się. Panna służąca Cox życzli-
wie obejmowała wzrokiem Alinę, a sekretarz
Murch zdejmował płaszcz lady Julii. Widok jego
podziałka na Alinę jak zimna woda i nagle stracił
ją ze świata marzeń do realnego życia. Mieszkał
u Rossway’ów zasadniczo jako sekretarz sir Char-

lesa, ale Alina zauważyła, że w gruncie rzeczy wy-
sługiwał się raczej jego żonie.

Prowadził jej korespondencję, notował jej zobow-
wiązania, widziało go stale w kącie gabinetu, po-
chylonego nad maszyną do pisania, gotowego na
każde skinienie pani.

— Admirał przyszedł na robra — oznajmił lady
Julii — więc zadzwoniłem do brata pani, by przy-
był na czwartego.

Kiwnęła głową na znak pochwali.

— Cieszę się, że mąż ma swego brzydka — rzekła
z wdzięcznym uśmiechem i obróciła się w stronę
kamerdynera Larkinga, który na srebrnej tacy po-
dawał jej list. Piękny to był typ starego sługi: gę-
ste, siwizną przyprószone włosy i mina pełna god-
ności. Alina mawiała do Gerry, że stary Larking
zrobiłby w Hollywood fortunę.

Tymczasem Murch zwrócił się do dziewczyny:

— Pani Gerry zostawiła kartkę dla pani. Pani
Brvce zaraz po wyjściu pani telefonowała, że ma
wolną łóż w Operze. Pani Gerry tam się udała
i prosi panią o spotkanie ich w ambasadzie.

Alina posmutniała; będzie musiała sama iść do
fotografa, przecież Gerry miała jej towarzyszyć.
Zapomniała! Jakże to do niej podobne.

Z rezygnacją spojrzała na stary mahoniowy ze-
gar, który tykał miarowo.

Fotograf długo czekać nie będzie, nie ma co mó-
wić. trzeba iść samej.

Frank, młody sługa zatrzasnął za nią drzwicz-
ki Rolls Royce’a. W tej chwili wielki zegar na re-
mizie wybił jedenastą.

U fotografa prawdziwy tłok młodych, ślicznych
panien, które dziś przedstawiono u dworu. Dowie-

ro o wpół do pierwszej Alina pozbyła się przybra-
nia z piór i długiego trenu.

Wybierając się na dancing przypomniała sobie
nagle obietnicę daną Barry’emu.

Zapomniała o tym, tyle doznała wrażeń! a on
biedny tam czeka. Nie mogła mu zrobić zawodu.
A Gerry nie dotrzymała obietnicy. Przecież umó-
wiły się tak jej się zdawało. Trudno, musi pójść sa-
ma, nie znosi, jak kto nie dotrzymuje słowa. Jeżeli
za późno, w mieszkaniu Barry’ego światła będą
pogaszone, i wtedy pojedzie dalej. A co by lady
Julia powiedziała o tej nocnej wycieczce do kawa-
lera? Może pojechać po Gerry, ale znów przerwać
jej kolację? — nie wypada, czekać do końca przy-
jęcia — za długo.

Gdyby ktoś miał jej zarzucić, że sama w nocy
odwiedza Barry’ego, to nikt inny tylko Gerry.

Pożegnalny występ śnieżycy

Jaka pogoda nas czeka?

W środę rano szalała nad Warszawą zamięć śnieżna. Trwała ona co prawda bardzo krótko, ale zdążyła wzbudzić małą panikę wśród mieszkańców stolicy.

Maj zamienił się w grudzień!! Kiedy skończą się wreszcie te zimy? Co będzie z tegorocznymi zbiorami? — takie rozpaczliwe wykrzykniki słyszano się wczoraj na mieście. Tymczasem w południe ukazało się słońce i zaczęło się znowa ocieplać. Ale co będzie dalej? Skąd wzięły się te zimy?

Meteorolodzy zapytani o przyczynę tak nagłej zmiany pogody, twierdzą, że opady śnieżne nastąpiły pod wpływem mas chłodnego powietrza pochodzenia arktycznego, które wtargnęły do Polski. Spowodowało to gwałtowny spadek temperatury, ogromne wzmocnienie siły wiatru i zamięć śnieżną.

Najniższą temperaturę w ciągu ubiegłej doby notowano około godziny 5-ej rano w Wilnie i w Poznaniu —1. Przepowiednie PIM'a nie zawsze

się sprawdzają, tym razem jednak przewidywania wybitnych fachowców, a nawet domorosłych „wróżbitów” pokrywają się z wywiadem udzielonym nam przez Państwowy Instytut Meteorologiczny, więc już chyba na pewno możemy wierzyć.

W ciągu najbliższych dwóch dni będzie dość chłodno z przeziennymi opadami. Pogoda jednak znowa zacznie się poprawiać. Nie są przewidywane żadne gwałtowne skoki temperatury, w ciągu najbliższych dni termometr wznieśnie się maksymalnie do 15 st. C.

Nawroty zimne rokrocznie przypadają w połowie maja (12, 13, 14), spodziewane są one i w bieżącym roku. Nocami wtedy będą lekkie przymrozki, bo napłynię do nas zimne powietrze kontynentalne, jednak w ciągu dnia powietrze to przy dużej operacji

słonecznej szybko się nagrzewa.

Również fale chłodne regularnie przypadają w połowie czerwca. Jednak ponieważ temperatura, pomimo spadku utrzymuje się na 10 stopniach powyżej zera — równie nie daje się bardzo odczuwać.

W każdym razie śnieżycę i mrozy skończyły się na wczorajszym „pożegnalnym występie”. Bedziemy na nie czekać, aż... do przyszłej zimy. W to chyba można śmiało wierzyć!

Obrzymie oszustwo wywozowe

Kosztowny eksport drobiu u Wasser „napuścił kupców na wodę”

Do eksporterów drobiu w Warszawie i w niektórych miejscowościach

Wiosna za pasem. Kalendarzowo gości ona w naszym kraju już w całej pełni, ale przyroda jest widocznie wrogiem biurokratyzmu i nie chce przystosowywać się do przepisów, więc śnieżek sobie jeszcze popaduje i zimno dokucza tym wszystkim, którzy

provincialnych zgłosił się niejaki Chaim Wasser z Krakowa oświadczając, że otrzymał prawo na wywóz do Anglii większej partii drobiu. Jako dowód przedstawił kupcom rejentałny odpis zezwolenia.

Kupecy postanowili sfinansować korzystny interes. Rozesłano agentów po wsłach i skupiono wielkie transporty drobiu. Załadowano je do klatek i wyeksportowano do Gdyni, skąd miało transport odesłać do Londynu statkiem „Lech”. Załatwieniem wszelkich formalności miał się zająć Wasser, który w tym celu jakoby wyjechał do Gdyni. Pojechał na koszt kupców otrzymbawszy pieniądze z góry. Wypłacono mu również należną prowizję, którą sobie zastrzegł przy zawarciu umowy, prócz tego zażądał udziału w zyskach, który również zainkasował przed wystaniem drobiu.

Ale Wasser do Gdyni nie przyjechał. Gorzel: okazało się, że nie miał on w ogóle prawa eksportu drobiu, a kopia rejentałna była sfałszowana. To war z Gdyni otransportowano z powrotem do Warszawy. Nadszedł w stanie opłakanym. Wiele sztuk padło z głodu. Kupecy ponieśli olbrzymie straty.

Po przeprowadzeniu dochodzenia i rozesłaniu listów gończych, Wassera odnaleziono w Małopolsce i aresztowano.

Śmiertelna sprzeczka

Motyka i sztabą w głowę

Mieszkańcy wsi i gminy Zagożdź po wiatu warszawskiego Stanisław Jaro-

stawski oraz Bartłomiej i Paweł bracia Chmielewscy żyli od dawna urazę do Aleksandra Gutaszewskiego z sąsiedniej kolonii Borki. Onegdał wszyscy trzej poszli do Gutaszewskiego w celu rozprawienia się z nim.

Wywiązała się walka, w której nieproszeni goście zadali Gutaszewskiemu kilka śmiertelnych ciosów motyką i sztabą żelazną. Gutaszewski zmarł przed udzieleniem mu pomocy lekarskiej. Zabójców osadzono w więzieniu.

Zabity Gutaszewski był krewnym słynnego w swoim czasie bandyty Antoniego Gutaszewskiego, który brał udział w zamordowaniu Franciszki Anczowskiej, służącej z ulicy Półkał.

Komornik i hieny licytacyjne osiada w więzieniu

Wczoraj ogłoszono wyrok w sprawie komornika Barylskiego oraz licytantów Wolfrida i Kenigsteina.

Barylski skazany został z art. 286 par. 1 na cztery lata więzienia. Równocześnie na wniosek prokuratora został zaarrestowany na sali i zatrzy-

many w więzieniu do czasu złożenia kaucji w wysokości 5.000 zł.

Wolfrid i Kenigstein skazani zostali na karę po dziesięć miesięcy więzienia każdy z art. 290. Par. 2 — to jest za danie prezentu urzędnikowi. Sąd uznał, że nie było zmywu licytacyjnej na szkodę wierzyciela, lecz jedynie „łapówka” ex post, dana urzędnikowi.

Radiomonter z ulotek kradł lampy z aparatów

Z przygodnymi rzemieślnikami trzeba być bardzo ostrożnym, grasują bowiem wśród nich wielu zwyczajnych złodziei i oszustów. W tych dniach na ulicach przedmieść warszawskich rozdawano ulotki, głoszące, że Henryk Pawłowski z ulicy Panieńskiej 12 naprawia bardzo tanio aparaty radiowe. Ulotka swoje zrobiła i Pawłowski zaczął otrzymywać liczne zgłoszenia. Bowiem istotnie reperował aparaty bardzo tanio.

Tajemnica tej taniości jednak bardzo szybko wyjaśniła się. Okazało się, że Pawłowski kradł wysokowartościowe lampy radiowe i wkładał lichę, mocno już wypalone, skutkiem czego audycje wychodziły bardzo słabo, albo w ogóle nie było ich słysz.

Chłopca zamieniono na dziewczynkę

Awantura na Czystem

Niebywałą awanturę w szpitalu na Czystem urządził Jehuda Łajbenkopf (Mila 19). Żona jego urodziła w tym szpitalu chłopca. Wczoraj przewieziono ją wraz z dzieckiem do domu i tu dopiero okazało się, że chłopca — zamieniono na dziewczynkę.

Ojciec dziecka porwał „odmieńca”, ruszył z nim do szpitala i tam zaczął się awanturować. Okazało się, że istotnie posługaczka, która pomagała ekspediovac chora i dziecko pomyliła się.

Uszczęśliwiony Łajbenkopf dostał z powrotem swoją pociechę, w zamian za co podpisał tylko zobowiązanie, że nie rości sobie do szpitala żadnych pretensji.

Pieszko pół godziny, tramwajem godzinę

Komunikacja miejska musi ulec zmianie

Mieszkańcy Koła odczuwają bardzo dotkliwie brak bezpośredniego połączenia z Pragą, gdzie większość z nich pracuje.

Biorąc pod uwagę ubóstwo mieszkańców tej dzielnicy, którzy oszczędzając na biletach przesiadkowych, muszą odbywać drogę do ul. Wolskiej pieszo, konieczne jest zaprowadzenie bezpośredniej linii tramwajowej od ul. ks. Janusza trasą linii nr 5 lub nr 21.

Poza tym Koło domaga się bezpośredniego połączenia z Żoliborzem. Obecnie droga pieszka z Koła na Żoliborz trwa nieco więcej, niż pół godziny natomiast przejazd tramwajem około godziny, a więc dwukrotnie dłużej.

Konferencja międzyministerialna w sprawie wystawy krajowej

W dniu dzisiejszym odbędzie się międzyministerialna konferencja, na której zostanie ostatecznie omówiona sprawa przyszłej wystawy w roku 1944.

Chodzi o przygotowanie wniosku, który będzie przesłany na Radę Ministrów. Rozporządzenie Rady Ministrów o wystawie w roku 1944 wejdzie w życie po ogłoszeniu w Dzienniku Ustaw.

Małe taksówki zbyt szybko jeżdżą

Komitet międzyklubowy do spraw regulacji ruchu postanowił zwrócić się do władz o zaostreżenie kontroli nad ruchem taksówek na mieście. Stwierdzono bowiem, że pewna grupa kierowców, zwłaszcza w wozach małych, jeździ w sposób nieprzepisowy, rozwijając nadmierną szybkość, co stało się już niejednokrotnie przyczyną katastrof.

Komitet międzyklubowy zwróci się w tej sprawie również do zawodowych organizacji kierowców.

Obroty spółdzielcze

W roku ubiegłym spółdzielnie spożywców, zrzeszone w Związku „Społem” uzyskały 142 miliony złotych obrotu. W stosunku do roku 1936 cyfra ta wykazuje wzrost o 14,7 proc. Ponadto Hurtownia Związku „Społem” dokonała obrotu w sumie zł 90.607.000, tzn. o 15,2 proc. więcej niż w roku poprzednim.



się wyletnili. Z tego powodu na giełdzie zdrowotności notowania wskazują

MOCNA TENDENCJA GRYPY Okazuje się jednak, że nie chodzi o rzec, lecz o nazwę. Władze zdrowia publicznego wyjaśniają, że panuje powszechnie zbyt pochopne określenie grypy tego, co jest tylko przeziębieniem. W chwili obecnej w ogóle nie ma epidemii grypy, panuje tylko nagminnie katar. A że ktoś tam gorączkuje, to nie dowodzi wcale grypy, bo i przy katarze można gorączkować.

Zresztą gorączka panowała na świecie od początku jego istnienia. Głośna była ongiś gorączka złota. W chwili obecnej oprócz gorączki przeziębienia woi panuje

GORĄCZKA PALESTYŃSKA

Co jakiś czas dowiadujemy się o zniknięciu z Warszawy pewnej liczby rozgorączkowanych idealistów. Jak się takie rzeczy robi — pokazali nam ostatnio kupcy z ulicy Gęsiej: Abram Waksman i Henryk Szapiro. Nakupili zapasy towarów, wystawili weksle, przyjęli do pracy kilku nowych pracowników — z kaucjami. Potem sprzedali towar za gotówkę po kalkulującej się nabywcy cenie, nie wykupili weksli, kaucje schowali do kieszeni, wyrobili sobie paszporty i nagle znikli. Stało się to wszystko w ciągu jednej nocy. Ponieważ nie pożegnali się z władzami, wysłano za nimi listy gończe. Obaj kupcy jednak są już na morzu.

Takie to kwiatki wyrastają sobie w dość dużych ilościach na gruncie warszawskim. Poza tym rosną kwiaty na balkonach i hodowcy w troskliwości swej o ozdoby miasta, nie dbają zupełnie o ubrania przechodniów, na których woda spada grubymi kroplami, niekiedy potężnymi strumieniami. W związku z tym władze administracyjne zwracają uwagę warszawskich ogrodników, że

POLEWANIE

kwiatów na balkonach musi odbywać się w ten sposób, aby ubrania przechodniom nie zalewano. Winni zaniechania ostrożności będą karani w drodze administracyjnej.

Spryt to wielka rzecz gdy wypadnie stanąć oko w oko z prawem. Podczas uroczystości trzeciomałowych przechodzącej w tłumie Marii Buczyńskiej

ZGINAŁ LIS.

Stworzenie to znalazło się w ręku innego członka tłumu w osobie Hersza Ankera. Jeszcze inne osoby z tłumu zatrzymały Ankera i poturbowały. Anker tłumaczy się, że lisa znalazł i właśnie nawoływał kto go zgubił, ale tłum krzyczał co innego i jego głosu nie słyszano. Przeciwno Ankerowi jednak wysunięto w komisariacie pasku dny argument, bo pokazano mu odciśnięte daktyloskopijne jego paluszków w archiwach policyjnych i adnotację, że tyle to a tyle razy stawał już przed obliczem sądu za kradzież... I za lisa, którym cieszył się tylko przez kilka sekund, pokutuje teraz za kratkami.

I. J.

Nowy nieznan przystanek tramwajowy

Wiele nieporozumień wśród publiczności warszawskiej wywołał przystanek tramwajowy założony nocy ubiegłej na rogu ul. Traugutta i Krakowskiego Przedmieścia.

Ponieważ ani w gazetach, ani nawet w okólnikach do tramwajarzy nie było o nim napisane — ani publiczność go nie używa, ani tramwaje nie przystają w porę.

Warto jednak zaznaczyć, że w tym miejscu przystanek był potrzebny ze względu na dużą odległość między ul. Królewską, a Świętokrzyską.

Pogoda

Dziś pogoda o zachmurzeniu zmieniającym z większymi rozporządzeniami, gdzieśgdzie przelotne opady, zwłaszcza w górach.

Po chłodnej nocy temperatura w ciągu dnia do 15 st. na zachodzie Polski. Umiarkowane wiatry z kierunków północnych.

JEŚLI chcesz mieć piękne i zdrowe zęby czyść tylko szczotką znaną z dobroci **PATENT D-RA ZIELIŃSKIEGO** Fabryki **J. B. KOZAKOW i Syn** WARSZAWA, OKÓLNIA 5a, tel. 318-49

FOTELE (LUBOWE TAPCZANY) **S. WERNIK** Mokotowska 64 (018)

MEBLE ZA GOTÓWKĘ NA RATY Najkorzystnie nabyć można w firmie **W. KUCHARSKI** Nowy Świat 16 róg Al. 3 Maja Firma egzystuje od 1908 r. (03)

WOZKI DZIECIĘCE NAJNOWSZE MODELE POLECA **P. IERWSZA** w kraju specjalna Fabryka Wózków Dziecięcych **E. HERMAN** w Warszawie, Młynarska 19, tel. 5-34-25 KATALOGI NA ŻĄDANIE (02)

ukazuje się
co czwartek

K I N E M A

DODATEK TYGODNIOWY NOWEJ RZECZPOSPOLITEJ

ukazuje się
co czwartek

Na granicy porozumienia

Rola kina w życiu każdego społeczeństwa jest olbrzymia zarówno ze względu na naturę gospodarczą jak i czynników kulturalnych. Doceniły to należycie kraje zachodnio-europejskie, z Niemcami na czele, stwarzając wytyczne dla racjonalnego prowadzenia kinoteatrów. Niestety u nas panoszą się do dziś dnia wśród właścicieli kinoteatrów swoistego rodzaju chałupnictwo. Brak umiejętnej współpracy z biurem wynajmu, dezorientacja, jeśli chodzi o gusta publiczności, wreszcie poważne luki w ogólnych wiadomościach fachowych, powodują, iż układanie repertuaru kinowego, kierowanie sprawami administracyjnymi, nadzór techniczny, jak i wiele innych czynników, składających się na całokształt gospodarki, nie posiadają w sobie cech celowości. O ile zaś jakimś przedsiębiorstwu kinowemu dopisze powodzenie w ciągu całego sezonu, kładzie się to zazwyczaj na karb uśmiechu fortuny.

Ale nie jest u nas jeszcze tak źle, jak piszą z przesadą niektórzy publicyści. Naturalnie, że znikoma ilość kin w Polsce (około 700) w porównaniu chociażby z taką Czechosłowacją, liczącą przeszło 4.000 kin jest żywym paradoksem i klasycznym dowodem anomalii życia filmowego w Polsce. Utyśkiwanie na zbytnie obciążenia podatkowe w Polsce ma swój sens, jednak celem każdego kinoteatru nie jest walka o obniżkę opłat magistrackich, lecz w pierwszym rzędzie i przede wszystkim zdobywanie sobie nowej klienteli widzów kinowych, którzy w przyszłości tworzyć będą zastępy miłośników X Muzy.

Wysuwa się też na plan pierwszy nieodzowna potrzeba odpowiedniego porozumienia z biurami wynajmu. W pierwszym rzędzie musi być należycie rozwiązana kwestia tak zwanego „blind-bookingu“, który nawet w ojczyźnie przemysłu filmowego — Ameryce, jest obecnie ostro zwalczany.

Praktyka wyżej wymieniona podkopuje fundamenta egzystencji kinoteatrów i w nie mniejszej mierze niż wysokie podatki przyczynia się do pogorszenia sytuacji materialnej.

Obecnie, jak donosi czasopismo „Film“ z dnia 20 kwietnia, celem zainaugurowania racjonalnej współpracy między kinem a biurem wynajmu, zorganizowana została komisja konwencyjna Związku Przemysłowców Filmowych i Polskiego Związku Zrzeszeń Teatrów Świetlnych, mająca uregulować tak doniosłe zagadnienia, jak: 1) ustalenie ogólnych pojęć we wszystkich sporach, 2) opracowanie w ogólnym zarysie zasad współpracy handlowej i zredagowanie wzorowej umowy najmu, która by odtąd obowiązywała ściśle obie zainteresowane strony, 3) unormowanie bardzo trudnej i drażliwej sprawy tzw. „blind-bookingu“ — w sposób ostrożny, na razie przez ustalenie sposobów łagodzenia zbyt uciążliwych umów, 4) zapis kompromisowy na sąd polubowny i zasady postępowania przed sądem polubownym, 5) przepisy przechodnie.

Jednocześnie też Związek Przemysłowców Filmowych oficjalnie komunikuje:

Dnia 7 kwietnia w lokalu Polskiego Związku Przemysłowców Filmowych odbyło się pierwsze

posiedzenie komisji konwencyjnej, wyłonionej przez Polski Związek Przemysłowców Filmowych i Związek Właścicieli Kinoteatrów w Warszawie.

W skład komisji wchodzi: z ramienia Polskiego Związku Przemysłowców Filmowych pp.: M. Gojrach, M. Herszfel, M. Hertz, dr B. Jankowski, G. Joffe, K. Po-

ławski, J. Weinreb i adw. J. J. Hertz.

Z ramienia Związku Właścicieli Kinoteatrów w Warszawie pp.: J. Bard, G. Fenigstein, B. Górewicz, S. Krupiński, E. Neuman, H. Patron, H. Poznański i adw. J. Merliński.

Zebrań zagaił w imieniu Polskiego Związku Przemysłowców

Filmowych p. dyr. Popławski, poczym na przewodniczącego wybrano p. dyr. Poznańskiego. W wy-czerpującej dyskusji omówiono zakres i plan prac komisji i wyznaczono następne posiedzenie na dzień 28 kwietnia 1938 r. W związku z powyższym, Polski Związek Przemysłowców Filmowych i Związek Właścicieli Kinoteatrów w Warszawie zwracają się do wszystkich swoich członków z apelem, by w okresie prac nad zawarciem konwencji starali się unikać sporów na tle wykonywania kontraktów, jak również by w możliwie najkrótszym czasie likwidowali w drodze bezpośredniej zatargi już istniejące.

Doceniając doniosłość tego projektu przyklasnąć należy w pierwszym rzędzie inicjatywie Bloku Związku Przemysłowców Filmowych, który ropiejąc od lat urzód niezgody między biurem wynajmu i właścicielami kin usiłuje przeciąć za jednym zamachem.

Ar...

Kino w Szwecji

Stolica ojczyzny „boskiej Greta“ — Stockholm — ma około stu kin, a w całym państwie jest ich ponad tysiąc, jeśli więc weźmiemy pod uwagę, że Stockholm ma 600.000 mieszkańców, cała zaś Szwecja wszystkiego 6 milionów, to widzimy, że stosunek procentowy jest jedyny w Europie, a może i na całym świecie.

Dzieje się to dlatego, że wszyscy, Szwedzi, to zagorzali kinomani, przekładający kino nad inne rozrywki, a swoją słynną rodaczkę — Garbo — uważający niejako za bohaterkę narodową. Domek, w którym ongiś mieszkała oraz wielki magazyn P. V. B., w którym pracowała jako ekspedientka — zanim „odkryła“ ją oko obiektywu — pokazują wszystkim turystom: pierwszy zaś jej film „Gösta Berling“, nakręcony w swoim czasie w studio „de Rasunda“, przechowywany jest jako relikwie.

Na drugim miejscu pod względem popularności stoi „odkryta“ niedawno przez wytwórnię niemieckie, Zarah Leander, którą widzieliśmy już w filmie „Premiera“, a wkrótce ujrzymy w „Habanieze“. Gwiazdą trzeciej wielkości jest uroczą — typową skandynawką, nowoczesną i wysportowaną zgola po amerykańsku Ingrid Bergman. Następnie idą Tuta Rolf, Brigith Tengroth i inni.

Nowy film szwedzki ma przed sobą niewątpliwie wielką przyszłość. W latach 1920 — 22 prawie co miesiąc u-

kazywały się w Europie doskonale filmy V. Sjöströma i M. Stillera — odkrywcy Greta Garbo — które wyróżniały się wyjątkowo pięknymi plajnairami, uroczymi pejzażami skandynawskimi. Obecnie Stiller już nie żyje, a Sjöström nie reżyseruje filmów, grając jedynie główne role po skierowaniu Gustawa Mollandra lub Gustawa Edgrena. Jest on obecnie niewątpliwie jednym z najlepszych aktorów Europy w stylu Janninga, Laughtona czy Baur'a.

Największe obecnie przedsiębiorstwo filmowe w Szwecji to „Svensk Filmindustri“, istniejące od roku 1919 i produkujące do 20 filmów rocznie. Spośród reżyserów zatrudnionych stale w tych wytwórniach, znane jest szeroko nazwisko Pawła Fejosa, twórcy doskonałego filmu „Samotność“. Z większych filmów wyprodukowanych ostatnio w Szwecji wymienić należy trzynaście: „Ostatnia noc“, reżyserii G. Molnara, „Intermezzo“ z Göstą Ekmanem i Ingrid Bergman w rolach głównych oraz „Noc Walpurgii“ z Viktor Sjöströmem i Ingrid Bergman. — Obecnie film szwedzki wstępuje w okres zdecydowanego odrodzenia.

O cenzurze

Dużo kłopotów ma Hollywood z Kubą, której duma narodowa jest niesłychanie wrażliwa. Cenzura kubańska

nie przepuści żadnego filmu amerykańskiego, w którym jakkolwiek po ludzkiemu Amerykanin jest pokazany w niekorzystnym lub śmiesznym świetle. Jest to dla Ameryki wielki kłopot, bo już od lat ustalił się typ donżuana intryganta, którym zazwyczaj jest brunet z wypomadowanym wąsikiem. Typ taki był prawie, że rekwizytem do czasu obudzenia się dumy narodowej kubańskiej.

W innych południowo-amerykańskich krajach na ekranie nie śmie się rozlegać głos strzału. Widać, jak „czarny charakter“ wyrwa Colta z kieszeni, widać jak celuje do bohatera i w tym momencie obraz się zciemnia, a w następnym obrazie widać już biedną ofiarę, leżącą na ziemi. Nie obraża to oczu cenzury, jedynie odgłos strzału obraża ich uszy, obawiają się, by odgłos ten nie był zbyt silnym momentem podniecającym dla pełnych temperamentu południowców.

A jak w Polsce? Trzeba być niesłychanie uważnym, by przypadkiem nie pokazać na ekranie komicznego typu, który nieszczęśliwym trafem mógł być Włochem. Włoch nie może być Włochem. Włoch nie może być śmiesznym i to jest bezapelacyjnie. Trzeba mu zmienić nazwisko, można z niego zrobić Rumuna, trzeba wyciąć słowa, które mówi po włosku. W żadnym filmie dwa, chociażby najbardziej szlachetne, jeżeli jeden z nich jest przypadkiem kapralem a drugi szeregowym, nie mogą się nabić Szarży nie wolno uderzyć. Bez względu na to, czy jest to wojsko rosyjskie, meksykańskie, czy japońskie. Szarża jest święta. W Niemczech zabronione są wszystkie filmy pacyfistyczne i wszystkie filmy ilustrujące okrucieństwo wojny. Tam wojna jest zawsze najpiękniejszą przygodą dla młodych.



Warner Baxter w filmie „Za cudze winy“, który wyświetla kino „Roma“.

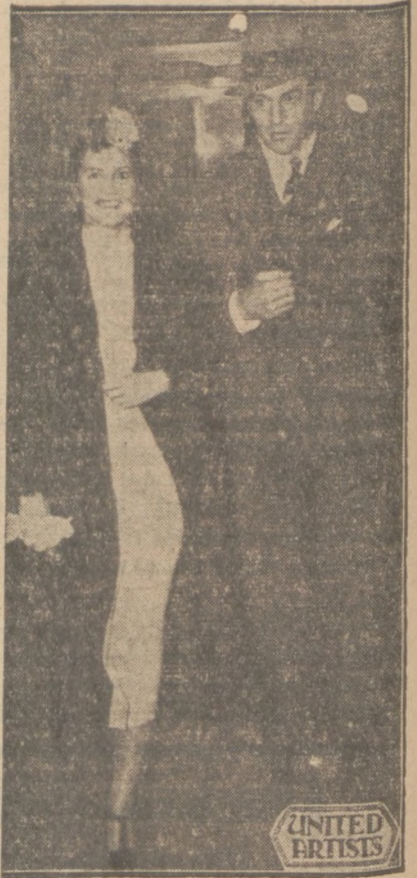
Francuski film kolorowy

We Francji opatentowano wynaleziony ostatnio nowy system produkowania filmów w barwach naturalnych.

System ten, zbudowany na zasadzie „trychromii“, jest podobny do popularnego „Technicoloru“, którym to systemem produkuje się filmy barwne w Ameryce, lecz ma nad „Technicolorem“ tę wyższość, że pozwala na robienie dowolnej ilości kontratypów z oryginału co w systemie amerykańskim jest niemożliwe.

Tak więc oprócz znanych dotąd systemów zabarwiania filmu: amerykańskiego, rosyjskiego, niemieckiego (Ga-sparkolor), czeskiego i polskiego (system Szczepaników) będziemy znali jeszcze system francuski.

Ze wszystkich tych wynalazków najbardziej niezyciowy jest, zdaje się, system polski, albowiem wymaga zmian nie tylko w aparaturze do zdjęć i w zabiegach laboratoryjnych, lecz nawet w aparacie projekcyjnym, który musi mieć 3 obiektywy.



GARY COOPER wraz z małżonką Sandra Shaw, w chwili gdy oboje opuszczają dyrektora wytwórni United Artists.

Ile kosztuje „lansowanie“ gwiazd

Gdy producenci amerykańscy „odkryją“ gwiazdę, to bez względu na to, czy „odkrycia“ dokonano wprost w Ameryce, czy też nowa gwiazda sprowadzona została z Europy — trzeba ją przede wszystkim rozreklamować na sposób amerykański, uczynić słynną, zanim gwiazda ukaże się w pierw-

szym — amerykańskim — filmie. Trzeba ją „wylansować“.

Takie „lansowanie“ trwa nieraz kilka lat i kosztuje wytwórnię bardzo znaczne sumy.

Tak na przykład „lansowanie“ sprowadzonej z Europy Anny Sten, która wytwórnią usiłowała wylansować na gwiazdę pierwszej wielkości, kosztowało 8 milionów franków. W ciągu dwunastu miesięcy w prasie amerykańskiej ukazywały się fotografie Anny Sten, oraz najbardziej fantastyczne wywiady z aktorką, opowiadające o jej rozmaitych — zmyślonych — przygodach itd.

Eksperyment z tą, nota bene bardzo dobrą, aktorką nie powiódł się i miliony wydane na lansowanie zaliczono do strat.

Reklamowanie Simone Simon kosztowało mniej, bo „zaledwie“ 6 milionów. Przez rok czytelnicy zapoznawali się z rozmaitymi przyzwyczajeniami aktorki francuskiej, czytali o postępie, jakie czyni w języku angielskim, o przebiegu kilku operacji chirurgicznych, jakoby dokonanych na osobie Simone Simon — oczywiście zmyślonych itd. Dopiero po odpowiednim przygotowaniu „szerokich mas“ aktorka ukazała się w pierwszym filmie amerykańskim.

Węgierka Franciszka Gall kosztowała 3 miliony, a na „lansowanie“ Włoszki — Isy Miranda wydano 2 miliony. Ta ostatnia suma stanowi minimum, poniżej którego nie zrealizuje żadna szanująca się wytwórnia.

Drobizd

„Universal“ zaangażował słynnego dramaturga francuskiego Jacques Deval'a w charakterze scenarzysty. Pierwszy film produkcji Pasternaka pg. scenariusza Deval'a nosi tytuł „Serenade for a Wealthy Widow“.

Claudette Colbert przebywająca obecnie w Paryżu urządziła wielkie przyjęcie dla przedstawicieli prasy francuskiej.

Wytwórnia RKO zaskarżyła do sądu Danielle Darrieux o zerwanie kontraktu. Wspomniana wytwórnia żąda 93 tys. dol. odszkodowania.

Deanna Durbin gra w nowym filmie, który nosi tytuł „Dziecko roz-ny“.

Syrena zdobywa puchar PUWF

W Radomiu odbył się drużynowy wyścig kolarski na 4000 m o puchar Państwowego Urzędu Wychowania Fizycznego, zorganizowany z polecenia Warszawskiego Okręgowego Związku Kolarskiego przez KS Broń z Radomia.

Startowały z Warszawy dwie drużyny Syreny, Fort Bema, Orkan, PZL i Ursus, a z Radomia KS Broń i Proch.

Wyścig wygrała pierwsza drużyna Syreny przed drugim zespołem tego klubu i Ursusem.

Belgowie grają dwa mecze

W dniu 22 bm. grać będzie w Krakowie, drużyna reprezentacyjna belgijska Diablos Rouges.

Prezes Kom. Sportowej Belgijki Z. W. Piłki Nożnej, p. Lebrun, który będzie kierownikiem drużyny belgijskiej w czasie jej pobytu w Polsce, oświadczył, że Belgowie grać będą w Polsce poza Krakowem jeszcze jeden mecz, mianowicie w dniu 26 bm. krakowski związek otrzymał od Belgów wolną rękę w zakontraktowaniu tego dodatkowego meczu.

P. Lebrun zwrócił się z prośbą o dostarczenie mu graczy do klubów: Daring, Union St. Gilloise, Anderlecht i White Star z Brukseli oraz Beerschot z Antwerpii i FC Bruges. Jak wiadomo są to najlepsze ligowe zespoły belgijskie.

Spotkanie dwóch reprezentacji CIWF zwycięża Warszawę

Na terenach CIWF rozegrany został ciekawy mecz lekkoatletyczny pomiędzy reprezentacją Warszawy a reprezentacją CIWF. Zwyciężył CIWF w stosunku 156:124. W barwach CIWF wystąpili czołowi zawodnicy polscy.

Na 100 m tądowski (CIWF) pokonał niespodziewanie Trojanowskiego II (W), obaj mieli jednakowy czas 11 sek.

Na 400 m zwyciężył Gąsowski (W) w czasie 51,6 przed Motelskim (W) 52,4.

800 m wygrał Garczyński (W) 2:05 przed Liberą (W) 2:04,4.

Na 110 m przez płotki wygrał Luckhaus (C) 16,3 przed Sulikowskim (W) 16,6.

W skoku w dal Stefanowicz osiągnął 6,95 a Morończyk 6,62 (oba CIWF).

W skoku w wysoki zwyciężył Luckhaus 173

Dziś losowanie gier

Reprezentanci Polski na mecz tenisowy z Danią o puchar Davisa — Tłoczyński, Hebda i Wittman przybyli do Katowic. Po ulokowaniu się w hotelu odbyli oni pierwszy trening na centralnym korcie Pogoni, na którym odbędzie się mecz o puchar Davisa.

Przyjazd reprezentacji duńskiej do Katowic nastąpi dziś rano o godz. 9,48.

Duńczycy pierwszy swój trening odbędą w tym samym dniu o godz. 11—13, a następnie po raz drugi od godz. 15.

Losowanie gier odbędzie się dziś o g. 15 w domku klubowym na kortach Pogoni.

Kolczyński czuje się dobrze

W niedzielę późnym wieczorem przybyła do Paryża bokserska reprezentacja Europy, która udaje się w dalszą drogę do Stanów Zjednoczonych.

W skład jej — jak wiadomo — wchodzi Polak Kolczyński. Poza tym reprezentacja składa się z 4 Niemców, 2 Włochów, 1 Węgry, 1 Irlandczyka

i 1 Fina.

Ekspedycja wyjedzie we środę do Cherburga, skąd na „Queen Mary” uda się do Ameryki.

Kolczyński musi porozumiewać się z kolegami na migi, gdyż władza tylko językiem polskim. Czuje się dobrze i jest całkowicie zadowolony.

FOTELE Zakład Tapicersko-Meblowy **Stefan Faras** **TAPCZANY**
W-wa Mokotowska 58 (sklep) Telet. 9-52-36 (020)

Przed celownikiem

Program dzisiejszy

Konie podajemy w kolejności przewidywanych przez nas szans

GONITWA 1. Nagroda 2000 zł. Dy-
stans 2100 mtr.

... Odaliska, 3 l. kl. E. Bukowieckiej, 54 kg. 2. Gill.

... Olimpic, 3 l. og. S. Szwarcztajna, 56 kg. 3. Michalczyk.

Dobrze galopująca Odaliska II i już mający za sobą wyścig Olimpic równie mają szansę. Zwycięży lepiej jechać koń.

GONITWA 2. Nagroda 1400 zł. Dy-
stans 1300 mtr.

... Rybitwa, 3 l. kl. J. Cichowskiego, 56 kg. 2. Jednaszewski.

... Firmament, 3 l. og. L. Dydyńskiego, 57 kg. 3. Michalczyk.

... Thaiti, 3 l. kl. J. Gawłowicza, 56 kg. 2. Pulc.

... Worochta, 3 l. kl. K. Gajewskiego, 56 kg. 2. NN.

Rybitwa galopuje dobrze. powinna więc łatwo pokonać tę słabą kompanię.

GONITWA 3. Nagroda 3000 zł. Dy-
stans 1600 mtr.

... En Avant, 4 l. kl. L. Schweizera, 56 kg. 1. Kubitowicz.

... Katon, 4 l. og. M. Bersona, 55 kg. 2. Stasiak.

... Elf pół kr., 4 l. og. K. Wodźńskiego, 55 kg. 3. Jagodziński.

... Dzwon II, 5 l. og. st. Łochów, 55 kg. 2. Gill.

En Avant góruje klasą w tej stawce, jeśli starczy jej roboty, powinna uporać się z Katonem i już biegającym: Elfem i Dzwonem II.

GONITWA 4. Nagroda 1600 zł. Dy-
stans 2100 mtr.

... Centaur II, 3 l. og. st. Nałęcz, 58 kg. 2. Gill.

... Okrza, 3 l. kl. L. Bukowieckiej, 56 kg. 3. Lipowicz.

Kubań już łatwo zwyciężył, sędziemy więc że i tym razem uda mu się pokonać Libretto i mniej zaawansowanego w robocie Jeszcze raz. Na tym dystansie gorzej biega Bobruisk.

GONITWA 5. Nagroda 2400 zł. Dy-
stans 2100 mtr.

... Dell, 6 l. og. L. Bukowieckiego, 59 kg. 2. Gill.

... Orlean, 5 l. og. S. Szwarcztajna, 57 kg. 3. Michalczyk.

... Samosierra, 4 l. kl. Z. Hofimano- wej, 54 kg. 2. Pulc.

... Katon, 4 l. og. M. Bersona, 58 kg. 2. Stasiak.

Dell w hcp. otwarcia pokonał Orleana, więc pomimo różnicy wagi typujemy go na zwycięstwo. Niespodziankę może zrobić Samosierra. Mniejsze szanse w tej gonitwie zdaje się ma Katon.

GONITWA 6. Nagroda 2000 zł. Dy-
stans 2100 mtr.

... Kubań, pln. og. st. Łochów, 57 kg. 2. Gill.

... Libretto, 6 l. og. A. Mieczkowski, 58 kg. 1. Kleban.

... Jeszcze raz, 4 l. og. L. Bukowieckiego, 58 kg. 2. Lipowicz.

... Bobruisk, 5 l. og. st. Jordan, 57 kg. 2. Michalczyk.

Kubań już łatwo zwyciężył, sędziemy więc że i tym razem uda mu się pokonać Libretto i mniej zaawansowanego w robocie Jeszcze raz. Na tym dystansie gorzej biega Bobruisk.

GONITWA 7. Nagroda 1400 zł. Dy-
stans 1600 mtr.

... O. K., 3 l. kl. L. Bukowieckiego, 56 kg. 2. Lipowicz.

... Dapifer, 5 l. og. M. Wasowskiego, 58 kg. 2. NN.

... Night Breeze, 4 l. kl. M. Brzozowskiej, 56 kg. 2. NN.

... Korona, 4 l. kl. T. Kotlarewskiej, 56 kg. 2. Molenda.

... Sessi, 4 l. kl. S. Sewerynowej, 56 kg. 2. NN.

... Nur, 4 l. og. Wróblewskiej, 58 kg. 2. NN.

... Ignis, 4 l. og. J. Macherskiej, 58 kg. 2. NN.

... Debar, 4 l. og. L. Pawłaka, 58 kg. 2. NN.

W tej słabej stawce najlepszym wydaje się Dapifer. Duże szanse ma Night Breeze. Dobrze przebieg powinny: Korona i Sessi. Niespodziankę może zrobić Nur. Ignis lepiej biegnie na dłuższym dystansie. W gonitwie tej jada sami chłopcy, możliwym więc jest zwycięstwo każdego konia.

GONITWA 8. Nagroda 1400 zł. Dy-
stans 2100 mtr.

... O. K., 3 l. kl. L. Bukowieckiego, 56 kg. 2. Gill.

... Nowina, 3 l. kl. A. Mieczkowski, 55 kg. 1. Kleban.

... Dorota, 3 l. kl. W. hr. Piń. i L. Kown, 56 kg. 2. Nowak.

... Fenszek, 3 l. kl. L. Dydyńskiego, 56 kg. 2. Michalczyk.

... Okey, 3 l. og. J. Boryckiego, 58 kg. 2. NN.

... Thaiti, 3 l. kl. J. Gawłowicza, 56 kg. 2. Pulc.

O. K. klacz wybitnie dobrego pochodzenia nie jest jeszcze kompletnie gotowa, jednak pod dobrym jockeyem może pokonać dobrze galopujące: Nowinę i Dorotę. Reszta stawki wydaje się nam słabsza.

Przypuszczalni zwycięzcy

Accumulativ dnia

Zwyczajny: Rybitwa (II gon), Centaur II (IV gon), Kubań (VI gon).
Francuski: Rybitwa (II gon), En Arant (III gon), Centaur II (IV gon), Kubań (VI gon)

Gonitwa	Nasz faworyt	Na miejsca płatne (Francuski)	Ewentualny fuk	Najlepiej galopuje	Na tor miękki
1	Odaliska	—	—	Olimpic	Odaliska
2	Rybitwa	Rybitwa	—	Rybitwa	Rybitwa
3	En Arant	En Arant	Katon	Dzwon II	Elf
4	Centaur II	Centaur II	Ultimo	Okrza	Ultimo
5	Kubań	Kubań	Libretto	Kubań	Jeszcze raz
6	Dapifer	Night Breeze	Korona	Dapifer	Nur
7	O. K.	Nowina	Dorota	Nowina	Dorota
8					
9					
10					

100 mil po Polsce

Drug etap gigantycznego raidu Sokoły znów bez konkurencji

Drugi etap gigantycznego, jak na stosunki polskie, i niezwykle ciężkiego raidu motocyklowego pod hasłem „100 mil po Polsce” na trasie Kielce — Poznań, dzięki słonecznej pogodzie, wywołało większe zainteresowanie wśród publiczności, po drodze i w Poznaniu.

Caly etap był znacznie znośniejszy dla zawodników, niż etap pierwszy Stryj—Kielce, rozegrany, jak wiadomo, w fatalnych warunkach atmosferycznych i terenowych. — Aczkolwiek w drugim etapie zawodnicy mieli do pokonania więcej trudnych przeszkód terenowych, to jednak dzięki pogodzie i dobremu szosom, większość z nich, zdobyła maksymalną ilość punktów dodatkowych. Dobrze spisały się również motocykle o pojemności do 100 cm sześć. popularne „motorowery”, które sprawnie posuwały się w ciężkim i piaszczystym terenie. Wyroznili się w tej kategorii maszyn Augustyniak i Majcherek obaj z Unii poznańskiej.

W kategorii maszyn silniejszych utrzymał się na czołowym miejscu zwycięzca 1 etapu Tadeusz Tyrła (Unia), a w konkurencji maszyn z przyczepkami wprost bezkon-

rencyjnym był Braun na CWS. Na mecie na pl. Wolności w Poznaniu zgromadzili się tłumy publiczności w oczekiwaniu przybycia zawodników. Przybył też m. in. plk Wierwiński.

Tymczasowe wyniki przedstawiają się następująco:

W kat. maszyn solowych pierwsze miejsce zajął Tad. Tyrła z Unii (Poznań) na Triumfie FWN d/350 cm sześć.

W kat. maszyn do 400 cm. 1) Nadrzyński (WKS) na Sokole 600.

W kat. maszyn z przyczepkami: 1) Barun (WKS Poznań) na Sokole 1000.

Wszyscy wyżej wymienieni zawodnicy mieli ogumienie firmy „Stomil”.

W ogólnej klasyfikacji najlepszym okazał się Braun. W kat. maszyn do 100 cm rozstrzygnię się zwycięstwo między Augustyniakiem i Machlikiem.

MECZ WARSZAWA — POZNAŃ

W dn. 14 i 15 maja na stadionie Wojska Polskiego w Warszawie odbędzie się międzymiastowe lekkoatletyczne spotkanie Poznań — Warszawa.

OGŁOSZENIA DROBNE

Posady i prace

(Poszukiwane)

MŁODZIEŃC lat 23 biuralistą z prowincji prosi o jakiegokolwiek zatrudnienie. Łaskawe wiadomości: Krysiński. Warszawa 26 Dubieńska nr 9 m 2. (87)

Kupno i sprzedaż

A) Kupno - Sprzedaż starej garderoby męskiej i damskiej, zamiana na wykwinne materiały bielskie. Kupujemy kwity lombardowe i futra Jerozolimka 27 podwórze — sklep 73. Tel. 7,23-75 (62)

M do szycia „Kasprzyckie- go” znane ze swej dobroci od lat 58 Gotówka — Ratami — Tanio — (skład fabryczny). Warszawa. Marszałkowska 158 róg Królewskiej. (47)

M ASZYN SINGERA od 3 zł tygodniowo Chłodna 42—13 Pańska 40—22 Dzwonić: 6,79-17. (58)

RADIO ODBIORNIKI. Philips, Kosmos, Telefunken, Echo i inne bez zaliczki od 10 zł. miesięcznie. Chłodna 42—13 Pańska 40—22 — Dzwonić: 6,79-17 (59)

W WORNIA tapicersko - stolarska **W** ILEWSKI, ul. Senatorska 26. Poleca: meble stolarsko - tapicerskie własnej wyrobu, gotowe i na zamówienie. Tel. 2,63-06 (65)

Z AMIANA (kupno) zużytej garderoby na materiały bielskie „Alwa” Nowy Świat 62, sklep podwórze; telefon 3,26-97 (56)

Różne

A. A. TAPCZANY, otomany, fotele, łóżka, kozetka 10 mś. Chmielna 44. (76)

A. A. ZAMIANA zużytej garderoby na pierwszorzędne materiały bielskie „Zamiana”. Marszałkowska 108, front i pietro Tel. 6,42-45. (66)

FUTRA najnowsze, wykwinne roboty: kołnierze, modelowe, przeróbki, farbowanie, pranie Kredyt. Krucza 46—4. (67)

KRAWIEC damski paryżanin szyje wykwinne palta, kostiumy, futra, tania. Kredyt Krucza 46—4. (68)

MEZCZYŹNI! Sto procent sił uzyskaj, stosując mój wynalazek Aparat „X”. — Bliższe szczegóły: P. Ponarski. Warecka 10—18. (61)

RADIO szwankuje. Przyczynę zbadamy bezpłatnie wysłany specjalista „Radiopogotowie” telefon 9,86-89. (63)

Powery Kamińskiego, Zawadzkiego, Ormonde o częściach angielskich. Ceny niskie. Dogodne spłaty. Na żądanie cenniki bezpłatnie. Radio SO-NOR Marszałkowska 116 róg Złotej (wejście od Złotej). (88)

Węgierska firma zamienia zużyta mebla garderobe na materiały bielskie Tel. 509-28. (84)

POLONUS - ZAWISZA - OSTRZA do GOLENIA

w firmach
chrześcijańskich
(011)

Kreda na płocie

Kłopoty wiosenne

Już myślałem, że jestem uratowany

Onegdaj, wracając z pokazów wojskowych, zaczęła moja małżonka zapowiedzią mi kategorycznie, że dłużej nie będzie jadła wstydu, że jeżeli mam ochotę w ogóle jeszcze kiedykolwiek pokazać się z nią w miejscu publicznym, i to w dodatku w okolicznościach tak uroczystych, to przecie nie mogę jej zmuszać, żeby chodziła w starym, nie modnym kapeluszu, że samo słońce naigrawa się z niej i szydzi z jej nieszczęścia. W końcu wezwała na mnie pomsty siedmiu plag egipskich i powołała Basię na świadka, że w tym „wycieruchu” nie może się już ludziom pokazać.

Zniewolony przez przeważającą ilość kobiet (Barbara ma lat pięć i robi ze mną co chce), obiecałem asystować przy kupnie kapelusza.

Gorze! Gorze! Danie pieniędzy już nie wystarczy. Trzeba się jeszcze płacić przez parę godzin po kilkunastu sklepach, obejrzeć dwa tysiące kapeluszy i wreszcie, zagnany „złym okiem” wyjść nie dokonawszy żadnego zakupu. Ze drżeniem oczekiwałem wczorajszego poranka. Bo, jeżeli nareszcie zacznie się naprawdę wiosna, to się już nie zdolam wykreślić.

Majtek z „bocianiego gniazda” fregaty Kolumba nie rzywał pewno z takim zadowoleniem: „Ziemia! Ziemia!”, z jakim ja obwieściłem wczoraj rano jej rodzinie, że pada śnieg. Nie ma mowy o żadnej wiosnie i kapeluszu. Jest regularna zima ze śniegiem i saniami. Na wiosenne zakupy jeszcze za wcześnie.

Ale, jak powiada Kornel Makuszyński, „gdy ktoś ma pecha, to kamień, który mu spadnie z serca, upadnie na pewno na nagniotki”. Tak było i ze mną. W południe buchnęło słońce całym przepychem barw. Kwiaty otarły kiel.

chy łase na słoneczny pocałunek, ptaki radosnym śpiewem powitały nadejście wiosny...

A wszystko na moje nieszczęście...

Już w pierwszym magazynie mój widziałem, że patrzę na mnie nieżyczliwie, kiedy moja połowica przerzuciwszy 24 kapelusze zaczęła się krzywić i żądała „czegoś bardziej oryginalnego”.

Drugi sklep, na szczęście, miał widać tego dnia duży zbyt, bo pozostało mu tylko parę kapeluszy na składzie. Cała zabawa trwała zaledwie piętnaście minut. Ale za to w trzecim...

Dwie ekspedientki zemdały z wycieńczenia, a trzecia najbardziej wytrzymała, zgrzytała zębami i z cicha jęczała.

Po trzech godzinach przemierzania żona moja stanęła przed lustrem z miną mniej więcej zadowoloną.

— No, nareszcie — rzekła. — W końcu znalazłam coś, co mi odpowiada. Ile kosztuje ten kapelusz?

— Ten wyjątkowo nic.

— Jakto?

— Bo to jest ten sam, w którym pani przyszła.

Zdaje mi się, że coś ciężkiego poleciało za nami na ulicę, kiedy, jak niepyszni, wychodziliśmy ze sklepu.

ORKA

Potrzeba jest matka wynalazków Pierwszy banknot z kart do gry

Pierwszy banknot powstał w roku 1684 w Nowej Francji, w dzisiejszej Kanadzie. Owcześnie gubernator Kanady znalazł się w wielkim kłopotcie, gdyż zabrakło mu monet na zapłatę żołdu 400 żołnierzom.

Wpadł wówczas na pomysł rozda-

Człowiek i gwiazdy

Horoskop astrologiczny

Poszczególne elementy i ich znaczenie

Na zakończenie cyklu o typach planetarnych, wychodząc z założenia, że każda poszczególna jednostka jest typem samodzielnie indywidualnym, pragniemy wyjaśnić podstawy i znaczenie horoskopu astrologicznego.

Znak zodiaku

Horoskop jest to astrologiczny obraz nieba w chwili narodzin człowieka. Obraz nieba zmienia się z minuty na minutę, dlatego też horoskop może być dokładny tylko wtedy, jeżeli się posiada dokładną datę urodzenia.

Najważniejszym, wykreślającym przyszłą linię życia jest znak zodiaku, który w chwili na rodzinę wszedł na wschodni horyzont.

Znak ten jest geniuszem opiekuńczym człowieka przez całe jego życie.

„Domy”

Horoskop, zwany inaczej „schematem niebieskim” dzielimy na dwanaście części, zwanych domami. Wskutek obrotu ziemi dokoła osi, Słońce w ciągu dnia znajduje się w różnych punktach nieba i dlatego też odnależć je również można we wszystkich domach.

Na krańcach domów znajdują się znaki zodiaku.

Układ planet uzależniony jest

od roku, miesiąca, dnia i godziny.

„Efemerydy”

Posługując się efemerydami (tablice astrologiczne) umieszczamy w poszczególnych domach horoskopu planety w położeniu widzianym od strony ziemi, w jakim się one znajdowały w momencie przyjścia na świat danej jednostki.

W zależności od położenia planet w domach i w zodiaku doznają one wzmocnienia lub osłabienia swojej siły działania.

„Aspekty”

Niesłychanie ważnym jest sposób wzajemnego opromieniania się planet (aspektowania), to znaczy układu kątów na podstawie których możemy określić dokładnie wzajemne położenie planet.

Aspekty niepomysłne tworzą

się przy opozycyjnym opromienianiu się planet.

Cechy istotne

Reasumując to wszystko, możemy powiedzieć, że przejawienie się w człowieku pewnego kompletu cech, które nazwano typem planetarnym, może zależeć od trzech czynników:

1) od ruchu zodiakalnego, który w chwili urodzenia wschodzi na horyzoncie;

2) od planety stojącej w pierwszym lub też w silnych domach 7, 4, 10;

3) od pozycji, w której stoi słońce.

Zaznaczyć tu jeszcze należy, że wpływy Jowisza, Słońca i Wenera należy zaliczyć do wpływów dodatnich, a wpływy Saturna i Marsa do wpływów ujemnych.

In - Tao.

Pogodny uśmiech i sprawne ręce Gimnastyka i taniec w amerykańskich szkołach pielęgniarek

„Bądź pogodną i opanowaną” — taki napis czytać można u wejścia do jednej z licznych w Ameryce szkół pielęgniarek. W szkołach tych, prowadzonych pod kierownictwem wybitnych lekarzy, kandydatki na pielęgniarki studiują szczegółowo anatomię, w pierwszym stadium nauki na żabach, w dalszym — biorą udział w sekcjach trupów ludzkich.

W czasie swego pobytu w szkole pielęgniarek uczy się prawidłowego kładzenia chorych do łóżka, należytego podawania instrumentów chirurgicznych odpowiedniego stosowania zabiegów higienicznych i znieczulających. Istnieje 100 sposobów zrobienia tej czy innej rzeczy — mawiają Amery-

kanie, ale z tych jeden tylko jest dobry. I tego jednego sposobu uczą pielęgniarzy.

Szkola kładzie duży nacisk na wychowanie psychiczne przyszłych opiekunek chorych, które poza swoim programem zawodowym uczą się gimnastyki i tańca.

HUMOR

POWOŁANIE

Nauczyciel: — Syn pański ma powołanie na lotnika: gdy tłumaczę lekcję on buja w obłokach, gdy go pytam wówczas spada z zaświetów.



STRESZCZENIE POZACZKU POWIEŚCI:

Bohaterem bału w Niechcicach jest zredukowany kasjer kolejowy Serafin Grzdyl. Umiejętnością tańca i urodą zwraca Grzdyl na siebie uwagę starosty, co posłuży mu za dalszy etap w jego karierze. Ale o Grzdylu i dyrektorowi mówi się w Niechcicach całkiem niedowierzająco.

W tym samym czasie zdecydowano się na budowę lotniska w Niechcicach. Dzięki stosunkom Grzdyla budowę lotniska powierza komitet jego szwagrowi Maniewiczowi.

Starosta ulegając prośbom tony daje Grzdylowi list polecający do burmistrza celem objęcia posady sekretarza magistratu. List wywołuje niesłychaną burzę w zarządzie miejskim, gdyż posada sekretarza przeznaczona była dla protegowanego jednego z radnych, żyda Nabalaszki.

Mimo to Grzdyl obejmuje posadę i szybko aklimatyzuje się w magistracie.

Zgodnie z życzeniem starosty spółdzielnia utrzymała się przy przetargu. Mimo niskiej ceny zarobią dużo. Grzdyl widząc ich zarobki, oddaje się słodkim marzeniom na temat swoich dochodów z budowy lotniska, kiedy dyrektorowa robi mu scenę zazdrości. Serafinowi udaje się zażegnać burzę.

Grzdyl potrzebuje pieniędzy. W tym celu prowadzi rozmowę z kasjerem magistratu. W końcu odrzuca z oburzeniem propozycję obracania pieniędzmi magistrackimi. Grzdyl poprzysięga mu zemstę.

— Urozmaicam sobie przymusowe wakacje — odpowiedział zagadnięty, stawiając taczke i ocierając pot rękawem brudnej koszuli.

— Ależ pan się zameczy.

23

— Przyzwyczaję się. Koledzy mówią, że tylko na razie ciężko. Zresztą trzeba pracować na chleb.

— Hej! Luśniak! nie stać po próżnicy! dawać taczke — zakrzyczano od strony kopiących, zaczęli wezwany podawać się z miejsca i drobnym klusem pognął do wołających, by po chwili z widocznym wysiłkiem pchać kopiasto wyładowaną taczke w stronę zasypywanego rowu ulicznego.

Grzdyl wzruszał ramionami i patrzył na pracujących. Rej wodził młody, wysoki blondyn o potężnych barach i ostrym spojrzeniu szarych oczu. Wnet przypomniał sobie Grzdyl głośną przed paru laty chryję, kiedy to technik Ponik jednym machnięciem pięści wybił kilka zębów wójtowi gminy za taki drobniak jak dopisanie na liście płacy pewnej ilości fikcyjnych nazwisk i pomnożenie dni roboczych. Naturalnie awanturnik wyleciał z posady sejmikowej, wójtą przeniesiono do innej gminy i sprawa została zatarta. Grzdyl jednak pamiętał o niej.

— Zdrowy chłop — myślał, z uznaniem patrząc na technika, który, nieczuły na upał, poganiał robotników z istic ekonomskim zacięciem. Gapiącego się, ktoś zawołał po nazwisku. Grzdyl obejrzał się i spostrzegł Janickiego.

— Świetnie się składa, że spotykam pana — wołał Janicki. — Mam interes.

— Służę panu.

— Zejdźmy gdzie na bok — zaproponował Janicki, podchodząc i witając się z Grzdylem.

— Niech pan idzie do mnie.

W parę minut potem Janicki wyłożył o co chodzi — oto spółdzielnia otrzymała resztę należności za przeszłoroczne roboty przy kasynie urzędniczym w postaci kilkusetzłotowego weksła i Janicki musi go zdyskontować. Czy by zatem Grzdyl nie zechciał tego uczynić?

— Próbował pan u żydów? — spytał Grzdyl.

— Nie chcą go — odpowiedział Janicki.

— Niech pan pokaże — rzekł Grzdyl zainteresowany żydowską powściągliwością, obejrzał papier na wszystkie strony, zbadał pod światło i zwrócił Janickiemu.

— Świetny weksel — orzekł — murowane podpisy, ja jednak również nie zdyskontuję go, bo nie rozporządzam w danej chwili gotówką; może KKO.

— Cierpi na toż samo — odpowiedział Janicki.

— Dlaczego Zamojski nie chce? — spytał Grzdyl.

— Czcigodny Menasze mówi, że w tym wekslu jest feler.

— Co? — zdziwił się Grzdyl. — Przecież podpisał go sam naczelnik urzędu skarbowego.

— I tu jest właśnie feler — zaśmiał się Janicki. — Reb Zamojski oświadczył, że jak weksel wróci do wystawcy i ten zobaczy nazwisko dyskontera, to „ja już nie będę miał życia, powiedział, bo ja nie mam patent na taki interes”.

— A ja? — spytał Grzdyl.

— To co innego; pan zawsze może udać żyranta, a to panu wolno, a że pan bierze jakieś dwa procent miesięcznie...

— Trzy — sprostował Grzdyl.

— Powiedzmy trzy, to zostanie między nami. Szkoda jednak gadać, skoro pan nie ma gotówki.

— Czy pieniądze potrzebne są dzisiaj?

— Nie, ale na sobotę są mi niezbędne.

— Dobrze, będzie pan miał, ale jak powie działem, — trzy miesięcznie.

— Pan bierze drożej od Zamojskiego — zauważył Janicki.

— Gdybym miał jego kapitały, to bym też brał taniej — odpowiedział Grzdyl.

PRENUMERATA MIESIĘCZNA — 2 Zł

REDAKCJA ADMINISTRACJA
Warszawa al. Zgoda 5

Telefony Redakcji: 3.25-08; 3.25-10; 3.25-11
Do rozmów międzymiastowych 3.25-09.

Administracja czynna od 9—17

Wydawca: S-ka Wyo. Nowa Prawda sp. z o.o.
Redaktor: F. Kwieciński

Sekretarz Redakcji przyjmuje codziennie od godz. 17—18.

Rekopisów nie zwraca
Konto rozrachunkowe Nr. 218.

CENY OGŁOSZEŃ

Za wiersz milimetry lub jego miejsce na stronie tytułowej — zł 1.25; w tekście zł 0.80; za tekstem — zł 0.40; drobne 15 gr za wyraz; prace poszukiwane i zaofiarowane — 10 gr za słowo. Drobne — najmniej 10 wyrazów. Nekrologi — 50 gr mm. miejsce zastrzeżone 25% drożej; tabelaryczne i bilanse — 50% drożej. Wyrazy tłustym drukiem liczą się podwójnie. Duże litery — liczą się za słowo. Zagraniczne 50% drożej. Komunikaty (N) — 2 zł za mm. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada.

ZAKŁADY DUKARSKIE P. WYSZYŃSKI I S-ka, WARSZAWA, ZGODA 5.